

ผลการศึกษาวิจัย : เรื่องลักษณะด้านประชากร ลักษณะเฉพาะตัว

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาใน 2 กลุ่มเป้าหมายคือ

(ก) กลุ่มชายรักร่วมเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จำนวน 15 คน

(ข) กลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยถึงการเป็นรักร่วมเพศให้บุคคลภายนอกที่ไม่รู้จักคุ้นเคยทราบถึงการเป็นรักร่วมเพศของเขา แต่สำหรับคนในครอบครัวหรือเพื่อนที่สนิทสนมดีจะทราบถึงการเป็นรักร่วมเพศของพวกเขาดี จำนวน 15 คน

ดังนั้น การนำเสนอผลการศึกษาได้ดำเนินการ ไปตามกรอบแนวคิดการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และนำเสนอผลแยกออกไปในแต่ละกลุ่มเป้าหมายดังนี้

(ก) กลุ่มชายรักร่วมเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วจากการศึกษาพบว่า มีปัจจัยให้เกิดการตัดสินใจในการแปลงเพศของชายรักร่วมเพศกลุ่มนี้ ดังนี้คือ

1. ปัจจัยพื้นฐานทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน พบว่า

-ภูมิลำเนาของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศที่ทำการศึกษาจำนวน 15 คนนั้น มีภูมิลำเนากระจายไปทั่วประเทศคือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 คน เชียงใหม่ 2 คน เชียงราย 1 คน ตรัง 1 คน สมุทรปราการ 1 คน กูเก็ด 2 คน นครราชสีมา 1 คน ชลบุรี 1 คน สกลนคร 1 คน นนทบุรี 1 คน

จากผลการศึกษาวิจัยในเรื่องภูมิลำเนา จะเห็นได้ว่าการกระจายของภูมิลำเนาไปในทุกภาคของประเทศ แต่จะมีมากที่สุดคือในกรุงเทพมหานคร เนื่องมาจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงที่มีจำนวนประชากรเมื่อเทียบกับพื้นที่แล้วมีความหนาแน่นมากที่สุดของประเทศ และเป็นจังหวัดที่มีปัจจัยทำให้ครอบครัวเกิดปัญหาได้มากมาย เนื่อง

จากสภาพแวดล้อมที่บีบบังคับให้คนในกรุงเทพมหานครจะต้องใช้เวลาในการทำงาน ในการเดินทางจากบ้านไปทำงานมากกว่าการใช้เวลาอยู่กับครอบครัว จึงทำให้เด็กที่เติบโตใน กรุงเทพมหานคร มีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ได้สูงกว่าเด็กที่อาศัยอยู่ต่างจังหวัด

นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครยังเป็นศูนย์รวมของแหล่งนัดพบ แหล่งบันเทิงของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่จะสามารถมารวมตัวประกอบกิจกรรมต่าง ๆ รวมกันได้อย่างเปิดเผย หรือมีความเป็นส่วนตัวโดยเฉพาะ โดยที่ไม่ต้องกังวลว่าจะมีผู้ใดแสดงความรังเกียจ เพราะในสถานที่เหล่านั้นจะเป็นที่รู้จักว่าเป็นสถานที่สำหรับกลุ่มชายรักร่วมเพศเท่านั้น

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่ผู้ที่จะเข้ามาทำงานและพักอาศัยอยู่ใน กรุงเทพมหานครมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ

-อายุ กลุ่มตัวอย่างมีอายุกระจายกัน ตั้งแต่ 22 ปี จนถึง 41 ปี ส่วนใหญ่ อายุจะอยู่ช่วง 26-32 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 30 ปี

จากผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มของชายที่แปลงเพศนั้น จะมีอายุมากกว่า 20 ปีขึ้นไป เนื่องจากจะมีความพร้อมของร่างกายในการที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ เพราะร่างกายเจริญเติบโตอย่างเต็มที่แล้ว นายแพทย์ผู้จะทำการผ่าตัดแปลงเพศจึงจะทำการผ่าตัดแปลงเพศให้พวกเขา และที่สำคัญในช่วงอายุขนาดนี้ กลุ่มตัวอย่างจะมีความพร้อมในการเตรียมร่างกายให้มีความใกล้เคียงกับผู้หญิงได้อย่างเต็มที่และยังมีความพร้อมในเรื่องค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศอีกด้วย

-การศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาหลายระดับ ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 6 จนถึงปริญญาโท โดยแบ่งเป็น ประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน มัธยม 3 จำนวน 1 คน มัธยม 6 จำนวน 1 คน ปวช. จำนวน 2 คน ปริญญาตรี จำนวน 7 คน ปริญญาโท จำนวน 2 คน

จากผลในเรื่องระดับการศึกษาพบว่า ในกลุ่มของชายที่แปลงเพศแล้วนั้น มีผู้ที่มีการศึกษาสูงตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปมี จำนวน 9 คน ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี 6 คน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาที่สูงจะส่งผลให้การตัดสินใจแปลงเพศมีทางเลือกได้หลายทางยิ่งขึ้น เพราะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ที่สูงขึ้น จนสามารถรวบรวมเงินในการ

ผ่าตัดแปลงเพศได้เร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้การศึกษาที่สูงยังทำให้กลุ่มตัวอย่างมีโลกทัศน์กว้างมากขึ้นสามารถหาข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการแปลงเพศมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกดำเนินชีวิตตามที่พวกเขาต้องการได้เป็นอย่างดี

-รูปแบบของสถานศึกษาในช่วงวัยเด็กจนถึงวัยรุ่นของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า มีจำนวน 10 คนที่เรียนในโรงเรียนแบบสหศึกษา และจำนวน 5 คน ที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน

จากผลการศึกษาในเรื่องรูปแบบของสถานศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างเรียนหนังสือในช่วงวัยเด็กจนถึงวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่เรียนในโรงเรียนแบบสหศึกษาที่มีทั้งชายและหญิงเรียนร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างมักจะคบหาเพื่อนเพศหญิงหรือเพื่อนเพศชายที่มีลักษณะเป็นคนรักร่วมเพศเหมือนกัน ดังเช่น"กบ"กล่าวถึงการคบเพื่อนในวัยเรียนว่า "เรียนกับเพื่อนผู้หญิงก็จะสนิทกับเพื่อนผู้หญิงและในห้องก็จะมีกระเทย 2-3 คนทุกปี ก็รวมแก๊งกันไม่เคยคบกับผู้ชายเลย" ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโรงเรียนชายล้วนก็มักจะมีเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศเหมือนกัน รวมกลุ่มกัน การจะคบหาเพื่อนที่เป็นเพศชายจริง ๆ ก็มักจะคบหาในลักษณะการเป็นคนรักกัน "ตุ้ย"ผู้ซึ่งเรียนในโรงเรียนชายล้วนมาโดยตลอดกล่าวว่า "เข้ากับเพื่อนผู้ชายไม่ค่อยได้ เพราะเราเล่นไม่เหมือนกัน พี่จะไม่เล่นกีฬาที่ใช้แรงเลย ส่วนใหญ่จะรวมกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นกระเทยเล่นโดดอย่างกันหรือไม่ก็ตีวอลเลย์ ซึ่งเป็นกีฬาอดนิยมนิในหมู่กระเทย"

สรุปได้ว่ารูปแบบของสถานศึกษาทั้งแบบสหศึกษาหรือแบบชายล้วน ไม่มีความแตกต่างกันในการก่อให้เกิดพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง เพราะกลุ่มตัวอย่างจะมีการปรับตัวให้มีลักษณะเหมือนผู้หญิงโดยการคบเพื่อนชายที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิงหรือเพื่อนที่เป็นผู้หญิงจริง ๆ ซึ่งจะส่งผลให้มีการแสดงพฤติกรรมเลียนแบบผู้หญิงเป็นไปอย่างต่อเนื่องโดยตลอด จนเกิดความเคยชินที่จะแสดงพฤติกรรมแบบนี้ โดยที่ไม่รู้สึกเขินอาย เมื่อได้แสดงพฤติกรรมแบบผู้หญิงต่อหน้าบุคคลทั่วไป

<u>-อาชีพที่ทำมาก่อนที่จะผ่าตัดแปลงเพศ</u>	พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ ดังนี้
นักออกแบบเสื้อผ้า	จำนวน 1 คน
พนักงานขายสื่อโฆษณา	" 1 คน

ค้าขาย	"	5 คน
ช่างเสริมสวย	"	2 คน
พนักงานบริษัทเอกชน	"	2 คน
ขายบริการทางเพศ	"	2 คน
นักร้อง	"	1 คน
รับราชการ	"	1 คน

จากผลการศึกษาในเรื่องอาชีพที่ผ่านมาก่อนที่จะแปลงเพศนั้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพที่เป็นงานอิสระเป็นส่วนใหญ่ จะมีรับราชการเพียง 1 คน และเป็นพนักงานในบริษัทเอกชน จำนวน 2 คน เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างจะประสบปัญหาในการเข้าทำงานในหน่วยงานที่มีความมั่นคงเพราะไม่สามารถที่จะผ่านการสอบสัมภาษณ์ได้เพราะคุณสมบัติของบุคคลิกภาพไม่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างผู้ซึ่งสามารถเข้าไปรับราชการคือวันใหม่ กล่าวว่า "ตอนเป็นอาจารย์ในช่วงแรกตอนสมัครเข้าไปจะต้องวางมาดให้เป็นผู้ชายที่สุด พอเข้าได้แล้วถึงค่อยแต่งตัวสาวขึ้น แต่ก็ทำงานอย่างอึดอัดที่สุด และก็ไม่สามารถทนได้ก็ต้องออก" ส่วนคนที่เข้าทำงานในบริษัทเอกชนที่มีความมั่นคงเช่น แอม กล่าวว่า "ตอนมาสมัครก็ต้องแต่งตัวเป็นผู้ชายเต็มตัว แต่พอเข้าได้แล้วเราต้องทำงานให้ดี กว่าคนทั่วไปถึง 2 เท่า เพราะเค้าพร้อมที่จะเขี่ยเราออกได้ทุกเวลาหากเราทำผิดพลาดเนื่องจากเราเป็นกระเทย พอทำงานได้ ชัก 2 ปี แอมาก็เริ่มไ้ผ่มยาวแต่เวลามาทำงานต้องสวมวิกผมสั้นคลุมทับมาอีกชั้นหนึ่ง ทำอย่างนี้มาจนถึงทุกวันนี้ มาทำงานก็ยังต้องสวมวิกผมสั้น ใส่กางเกงแบบผู้ชาย สวมเสื้อแบบผู้ชาย" จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้าไปทำงานในหน่วยงานที่มีความมั่นคง มักจะต้องทนต่อแรงบีบคั้นเป็นอันมาก ต้องพยายามบกดไม่กล้าแสดงออกมาเนื่องจากเกรงว่าจะถูกเพ่งเล็ง และจะทำให้ไม่มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ซึ่งจะต่างจากพวกที่ทำงานอิสระจะสามารถเปิดเผยตัวเอง ได้มากกว่าทำให้ชายแปลงเพศส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพอิสระมากกว่า

นอกจากนี้ในอาชีพที่เน้นความเป็นผู้ชาย กลุ่มชายแปลงเพศก็มักจะไม่สนใจที่จะประกอบอาชีพเหล่านั้น อาทิ อาชีพทหาร ตำรวจ กลุ่มชายแปลงเพศมักจะสนใจงานที่

เหมาะสมกับชีวิตส่วนตัวของพวกเขาคือ อาชีพที่ทั้งเพศชายและเพศหญิงสามารถทำได้ แต่โดยมากจะเน้นไปทางอาชีพที่เป็นอาชีพของผู้หญิงมากกว่า

-อาชีพในปัจจุบันหลังจากแปลงเพศแล้ว

เจ้าของธุรกิจ	จำนวน	3	คน
ทำงานในวงการแฟชั่น	"	1	คน
แม่บ้าน	"	1	คน
ขายบริการทางเพศ	"	2	คน
ช่างเสริมสวย	"	2	คน
นักแสดงคาบาเรต์โชว์	"	2	คน
นักร้อง	"	1	คน
พนักงานบริษัทเอกชน	"	2	คน
ค้าขาย	"	1	คน

จากผลการศึกษาในเรื่องอาชีพในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน กลุ่มตัวอย่างผู้หนึ่งคือ "วันใหม่" ซึ่งก่อนการผ่าตัดแปลงเพศเขารับราชการ แต่ในปัจจุบันเขาลาออกจากการทำงานมารับราชการมาทำงานในบริษัทเอกชนที่ให้การยอมรับเขา ส่วนคนอื่น ๆ ที่เหลือส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพที่เป็นอิสระและเป็นอาชีพที่เพศหญิงทำเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างอีก 1 คนคือ แอม หลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศเป็นผู้หญิงแล้วแอมก็ยังต้องแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของผู้ชายและสวมวิกผมสั้นแบบผู้ชายไปทำงานเหมือนเมื่อก่อนที่ยังไม่ได้แปลงเพศ แสดงให้เห็นได้ว่าอาชีพที่กลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศ คิดว่าเหมาะสมสำหรับพวกเขาคืออาชีพอิสระที่ไม่มีขีดจำกัดในเรื่องเพศเข้าไปเกี่ยวข้อง และควรที่จะเป็นอาชีพที่เพศหญิงทั่วไปสนใจ แต่อาชีพอิสระเหล่านี้มักจะขาดความมั่นคง เช่น การขายบริการทางเพศ นักแสดงคาบาเรต์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็วิตกกังวลถึงอนาคตของพวกเขา เนื่องจากเมื่อมีอายุเพิ่มมากขึ้นจะไม่สามารถประกอบอาชีพที่ทำอยู่ในปัจจุบันนี้ได้ ทำให้ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร กลุ่มตัวอย่างจะวิตกกังวลในเรื่องนี้มาก

-รายได้ก่อนการแปลงเพศ

เดือนละประมาณ	5,000 บาท	จำนวน	4 คน
"	8,000 บาท	"	1 คน
"	10,000 บาท	"	3 คน
"	12,000 บาท	"	1 คน
"	20,000 บาท	"	3 คน
"	45,000 บาท	"	1 คน
"	60,000 บาท	"	1 คน
"	200,000 บาท	"	1 คน

จากผลการศึกษาในส่วนของรายได้ของกลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะแปลงเพศ พบว่ามีจำนวน 5 คน ที่มีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาท นอกจากนั้นที่เหลืออีก 10 คน มีรายได้ที่สูงกว่า 10,000 บาท ขึ้นไปซึ่งในกลุ่มนี้จะใช้เงินที่หาได้ด้วยตัวเองเป็นค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศ ส่วนกลุ่มที่มีรายได้น้อยจะใช้วิธียืมเงินจากหน่วยงานที่ตนเองทำงานอยู่แล้วผ่อนชำระ หรือไม่ก็ใช้วิธียืมจากครอบครัวเช่น จอย จะขอยืมเงินจากมารดาเป็นค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศ

-รายได้ในปัจจุบัน

เดือนละประมาณ	5,500 บาท	จำนวน	1 คน
"	8,000 บาท	"	2 คน
"	9,000 บาท	"	1 คน
"	15,000 บาท	"	2 คน
"	20,000 บาท	"	2 คน
"	40,000 บาท	"	1 คน
"	50,000 บาท	"	2 คน
"	60,000 บาท	"	1 คน
"	200,000 บาท	"	1 คน

เดือนละประมาณ	250,000 บาท	จำนวน	1	คน
"	700,000 บาท	"	1	คน

จากผลการศึกษาในส่วนของรายได้ในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่จะมีรายได้เพิ่มมากขึ้นมีเพียง เบื้องต้นที่มีรายได้ลดลงเนื่องมาจากการที่เบ็ เลิกทำงานขายบริการทางเพศ หันมาประกอบอาชีพนักแสดงคาบาเรต์เพียงอย่างเดียวทำให้รายได้ต่อเดือนลดลง แต่ก็เป็นที่เบ็พอใจ ส่วนกลุ่มตัวอย่างคนอื่น ๆ ที่มีรายได้สูงขึ้น เพราะว่ามีส่วนมาจากความสบายใจ พอใจที่ได้เป็นผู้หญิงได้เหมือนผู้หญิง ทำให้มีกำลังใจในการทำงานมากกว่าเดิม และผู้ที่มีรายได้สูงมักจะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาที่สูง เพราะเป็นผู้ที่มีโอกาสในการเลือกมากกว่าผู้ที่มีความรู้ต่ำ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้นำความรู้ที่ได้มาจากการเรียนมาใช้ โดยตรงกับการทำงานก็ตาม แต่ก็สามารถนำมาปรับให้เกิดประโยชน์ได้บางส่วน

-การมีคู่ครองในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคู่ครองจำนวน 10 คน ไม่มีคู่ครองจำนวน 5 คน ในจำนวนที่มีคู่ครองนั้น ระยะเวลาในการอยู่กับคู่ครอง จำแนกได้ดังนี้

การอยู่ร่วมกันกับคู่ครองเป็นระยะเวลา	5	เดือน	มีจำนวน	1	คน
"	6	"	"	1	คน
"	7	"	"	1	คน
"	1	ปี	"	1	คน
"	2	ปี	"	2	คน
"	3	ปี	"	1	คน
"	8	"	"	2	คน
"	10	"	"	1	คน

จากการศึกษาในเรื่องคู่ครองจะเห็นได้ว่า ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คนที่มีคู่ครองนั้นมีถึง 7 คน ที่อยู่ร่วมกับคู่ครองเป็นระยะเวลาเกิน 1 ปี จนถึง 10 ปี ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควร

-จำนวนคู่ครองที่กลุ่มตัวอย่างเคยมีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ผู้ผ่านการมีคู่ครองมาแล้ว	1	ครั้ง	จำนวน	2	คน
"	2	"	"	1	คน
"	3	"	"	5	คน
"	4	"	"	3	คน
"	5	"	"	1	คน
"	7	"	"	1	คน
"	8	"	"	1	คน
"	มากกว่า 10	"	"	1	คน

จากผลการศึกษาในเรื่องจำนวนของคู่ครองที่กลุ่มตัวอย่างเคยมีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน เคยผ่านการมีคู่ครองมาแล้วทุกคน และผู้ผ่านการมีคู่ครองมาแล้ว 3 ครั้ง มีจำนวนมากที่สุดคือ 5 คน และผู้ผ่านการมีคู่ครองมากกว่า 10 ครั้ง มีจำนวน 1 คน ซึ่งจากการศึกษา พบความแตกต่างของค่านิยมในการมีคู่ครองของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างบางคนมีค่านิยมในเรื่องผัวเดียวเมียเดียว ซึ่งถือเป็นช้อยกเว้นเพราะมีเพียงคนเดียว เช่น "ต๋อย" กล่าวว่า "หลังจากแปลงเพศมาแล้วที่คิดว่าที่จะอยู่กับแฟนคนนี้เพียงคนเดียวและคิดว่าจะอยู่ด้วยกันตลอดไป" ในขณะที่ "เกรช" มีค่านิยมที่แตกต่างออกไป เกรชกล่าวว่า "เรื่องแฟนหนูไม่แน่ใจหรอกค่ะ เบื่อ ๆ กันก็เลิกกันไป หาใหม่ได้ ผู้ชายเยอะแยะหนูไม่จ้อใครหรอกค่ะ" จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาโดยส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับคู่ครองแตกต่างไปจากความสัมพันธ์ของชายหญิงทั่วไป อันมีสาเหตุมาจากการขาดพันธะที่จะผูกพันทั้งทางกฎหมาย ทางจิตใจ และทางสรีระ จึงทำให้ความสัมพันธ์มีความเปราะบาง มีการเปลี่ยนคู่ครองกันอยู่บ่อยครั้งซึ่งถือเป็นเรื่องปกติในกลุ่มชายรักร่วมเพศทั่วไป

-สาเหตุในการเลิกร้างกับคู่ครอง มีหลายสาเหตุดังนี้

1. การนอกใจ บั่นใจไปให้ผู้อื่นซึ่งเป็นผู้หญิง ทำให้เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างกัน จำนวน 10 คน

2. บัญชาทางเศรษฐกิจในเรื่องค่าใช้จ่าย โดยที่อีกฝ่ายเบียดเบียนมากจนเกิดความรู้สึกว่าคุณเอาเปรียบ ทำให้เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างกัน จำนวน 6 คน
3. การเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ทำให้เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างกันจำนวน 5 คน
4. การทำร้ายร่างกาย ทำให้เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างกัน จำนวน 2 คน
5. การทราบความจริงว่าคุณหลอกลวงเพื่อผลประโยชน์บางประการทำให้เป็นสาเหตุต้องเลิกร้างกัน จำนวน 2 คน
6. การนอกใจ บั่นใจไปให้ผู้อื่นซึ่งไม่ใช่ผู้หญิงทำให้เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างกัน จำนวน 1 คน
7. การติดสิ่งเสพติด ประเภทสุรา ทำให้เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างกัน จำนวน 1 คน
8. การไม่ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ต่อหน้าผู้อื่น ทำให้เป็นสาเหตุที่ต้องเลิกร้าง จำนวน 1 คน
9. การทราบความจริงเป็นเพศชายไม่ใช่หญิงจริง ๆ ทำให้เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้าง จำนวน 1 คน
10. การแสดงความหึงหวงมากเกินไป เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างจำนวน 1 คน
11. การพบคู่ครองใหม่ที่ถูกใจมากกว่า เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้าง จากคนเดิม จำนวน 1 คน
12. การไม่มีความเป็นผู้นำ เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างจำนวน 1 คน
13. การเป็นนักเล่นการพนันจนทำให้สูญเสียทรัพย์สิน เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างจำนวน 1 คน
14. การที่คู่ครองจะต้องไปแต่งงานเนื่องจากทางครอบครัวขอร้าง เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้าง จำนวน 1 คน

-ความมั่นใจในคู่ครองคนปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า
มีความมั่นใจมาก ในคู่ครองว่าจะสามารถอยู่ร่วมกันไป

อีกนาน	มีจำนวน	2 คน
มีความมั่นใจปานกลาง คิดว่าอาจจะอยู่กันไปได้อีกนาน	"	1 คน
ไม่มีความมั่นใจในคู่ครองเลยคิดว่าคงมีวันใดวันหนึ่งที่ต้อง		
เลิกร้าง	"	7 คน
ไม่มีความเห็นเนื่องจากปัจจุบันไม่มีคู่ครอง	"	5 คน

จากผลการศึกษาในเรื่องความมั่นใจในคู่ครองคนปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน นั้น จะพบได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจในเรื่องคู่ครอง ซึ่งมีเหตุผลหลายประการที่มีความคล้ายคลึงกับสาเหตุของการเลิกกับคู่ครองคนก่อน ๆ จะมีเหตุผลที่แตกต่างกันบ้างในกรณีของ "กบ" และ "มารู" ที่มีความกังวลใจในเรื่องการที่ไม่สามารถมีบุตรให้แก่ครอบครัวได้จึงขาดความมั่นใจในการใช้ชีวิตคู่ลงไ้มาก เพราะเกรงว่าคู่ครองจะมีความต้องการที่จะมีบุตรเพื่อสืบสกุลอาจทำให้ต้องเลิกกันในที่สุด ในคู่ที่อยู่ร่วมกันได้นานจะต้องสร้างความผูกพันซึ่งกันและกัน และต้องพยายามปรับตัวเข้าหากันอยู่ตลอดเพื่อให้การครองชีวิตคู่ได้ยาวนานเหมือนในชายหญิงทั่วไป

-บุคคลในกลุ่มตัวอย่างพักอาศัยด้วยในปัจจุบัน พบว่า

อยู่ร่วมกับบิดา มารดา พี่น้อง ญาติ	จำนวน	5 คน
อยู่ร่วมกับคู่ครอง	"	3 คน
อยู่คนเดียวตามลำพัง	"	3 คน
อยู่กับคู่ครองและมีบุคคลอื่น เช่น เพื่อน, ลูกน้อง	"	2 คน
อยู่กับเพื่อนที่แปลงเพศแล้ว	"	2 คน

จากผลการศึกษา จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่กับบิดามารดามีจำนวนไม่มากนักเมื่อเทียบจากจำนวนทั้งหมด เพราะการอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างบางคนสร้างความอึดอัดใจแก่บิดา มารดา และตัวกลุ่มตัวอย่างเองด้วย เนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างแต่งกายเลียนแบบผู้หญิงและมีพฤติกรรมกรรมการแสดงออกแบบผู้หญิง ซึ่งจะมีเพียงบางครอบครัวเท่านั้นที่บิดา มารดา สามารถยอมรับได้ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะรับ

ไม่ได้มากกว่า จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมักจะแยกตัวออกไปจากครอบครัว ซึ่งในบางรายขาดการติดต่อกับสมาชิกในครอบครัวไปเลย เพราะบิดามารดาไม่สามารถยอมรับบุตรชายในสภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเพศชายไปเป็นเพศหญิงได้ จากกรณีดังกล่าวนี้จะทำให้กลุ่มตัวอย่างบางคนขาดที่พึ่งพาที่จะปรึกษาหารือในยามที่จะต้องตัดสินใจครั้งสำคัญในชีวิต จึงมักจะตัดสินใจด้วยตัวเองหรือปรึกษาเพื่อนมากกว่าที่จะปรึกษากับบิดามารดาของพวกเขา

-ลักษณะของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นครอบครัวเดี่ยวจำนวน 14 คน และเป็นครอบครัวขยายจำนวน 1 คน ในจำนวนที่เป็นครอบครัวเดี่ยวมีครอบครัวที่มีลูกเป็นชายล้วน จำนวน 5 ครอบครัว และครอบครัวที่มีลูกเป็นหญิงล้วน โดยไม่ได้นับรวมกลุ่มตัวอย่าง เข้าไปด้วย มีจำนวน 5 ครอบครัว และครอบครัวที่มีทั้งลูกชายและลูกหญิงมีจำนวน 4 ครอบครัว ส่วนครอบครัวขยายจำนวน 1 ครอบครัวนี้มีลูกทั้งชายและหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวนั้น จะมีลักษณะที่สมาชิกในครอบครัวมีจำนวนไม่มากนัก โดยมากมักจะมีเพียงบิดา มารดา บุตร และอาจจะมีญาติเพียงบางคนมาอาศัยอยู่เป็นช่วงเวลาสั้น ๆ ทำให้บุตรชายในครอบครัวเดี่ยวบางครอบครัวจะต้องประสบกับปัญหาในการขาดแบบอย่างของเพศชายที่จะเลียนแบบหรือเอาอย่าง เนื่องจากในครอบครัวมีผู้ชายคือบิดาเพียงผู้เดียวที่จะเป็นแบบอย่างได้ แต่บิดาของพวกเขากลับไม่มีเวลาที่จะมาสนใจกับบุตร อันเนื่องมาจากจะต้องทำงานนอกบ้านมากกว่าที่จะมีเวลามาดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรชาย ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้บุตรชายของครอบครัวนั้นหันไปสนใจและเลียนแบบพฤติกรรมจากเพศหญิง ซึ่งได้แก่ มารดา พี่สาว น้องสาว ที่พวกเขามีความใกล้ชิดมากกว่า จนเป็นเหตุให้กลายเป็นชายรักร่วมเพศในที่สุด

ข้อมูลของบิดา และมารดา

-สถานะภาพสมรสของบิดา มารดา ของกลุ่มตัวอย่าง

ยังคงอยู่ร่วมกัน	จำนวน 8 คน
หย่าร้าง เนื่องจากคู่สมรสเสียชีวิต	" 4 คน
หย่าร้าง	" 3 คน

-อายุของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ช่วงระหว่าง 48-85 ปี
 อายุของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง " 46-70 ปี

-อาชีพ ของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีอาชีพจำแนกได้ดังนี้

รับราชการ	จำนวน	3 คน
เกษตรกร	"	3 คน
ค้าขาย	"	2 คน
ธุรกิจส่วนตัว	"	1 คน
รับเหมาก่อสร้าง	"	1 คน
กรรมกร	"	1 คน
พนักงานขับรถ	"	1 คน
ช่างทำทอง	"	1 คน
ตำรวจ	"	1 คน
ไม่ทราบเนื่องจากเสียชีวิต	"	1 คน

-อาชีพ ของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีอาชีพจำแนกได้ดังนี้

รับราชการ	จำนวน	4 คน
ค้าขาย	"	3 คน
เป็นแม่บ้านไม่มีอาชีพ	"	3 คน
เกษตรกร	"	2 คน
ธุรกิจส่วนตัว	"	2 คน
กรรมกร	"	1 คน

-การศึกษา ของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการศึกษาหลายระดับดังนี้

ประถมต้น	จำนวน	6 คน
มัธยมปลาย	"	1 คน
อนุปริญญา	"	2 คน

ปริญญาตรี	จำนวน	2 คน
ปริญญาโท	"	1 คน
ไม่มีการศึกษา	"	2 คน
ไม่ทราบ	"	1 คน

-การศึกษา ของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการศึกษาหลายระดับดังนี้

ประถมต้น	จำนวน	8 คน
มัธยมต้น	"	2 คน
มัธยมปลาย	"	1 คน
อนุปริญญา	"	1 คน
ปริญญาตรี	"	2 คน
ไม่มีการศึกษา	"	1 คน

จากผลการศึกษาข้อมูลของบิดา มารดา ของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีครอบครัวที่บิดา มารดา ไม่ได้อยู่ร่วมกันมีจำนวนค่อนข้างสูง ซึ่งจะมีผลต่อกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างมากในแง่ที่พวกเขาจะขาดแบบอย่างจากเพศชายและขาดการดูแลเอาใจใส่จากบิดา เพราะโดยส่วนใหญ่เมื่อบิดามารดาแยกทางกันอยู่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะอาศัยอยู่กับมารดามากกว่าที่จะอยู่กับบิดา ซึ่งจะเป็นเหตุให้เกิดความสับสนทางเพศ เนื่องจาก ไม่มีแบบอย่างจนทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ค่อนข้างสูง

ในส่วนของอายุของบิดา มารดานั้น พบว่ามีการกระจายของช่วงอายุ เป็นปกติเหมือนบุคคลทั่วไป

อาชีพของบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลาย ในส่วนของอาชีพบิดานั้นโดยมากมักจะประกอบอาชีพที่จะต้องใช้เวลากับการทำงานค่อนข้างมาก ซึ่งจะทำให้การมีเวลาให้กับบุตรค่อนข้างจะน้อย ส่วนมารดาจะมีอาชีพที่จะให้เวลากับบุตรได้มากกว่าบิดา จึงทำให้บุตรชายมีความใกล้ชิดกับมารดาค่อนข้างมาก

การศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีค่อนข้างมาก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างในแง่ที่บิดาของกลุ่มตัวอย่างบางคน จะขาด

หลักการที่ถูกต้องในการดูแลบุตร ซึ่งมีผลมาจากการมีความรู้ที่ไม่สูง ทำให้การจัดการเวลาที่ทำงานกับการให้เวลากับครอบครัวกระทำโดยไม่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลทำให้บุตรชายของครอบครัวเหล่านี้ได้รับการดูแลที่ไม่ถูกต้อง หรือได้รับการดูแลที่ไม่เพียงพอจากบิดา จนเป็นเหตุให้บุตรชายมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ง่ายยิ่งขึ้น ในส่วนของการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่างก็มีลักษณะเช่นเดียวกับของบิดาคือ เป็นผู้มีความรู้ไม่สูง ซึ่งจะส่งผลต่อบุตรชายของครอบครัวในลักษณะที่ทำให้การเลี้ยงดูบุตรอย่างผิดวิธี โดยการใกล้ชิดบุตรชายมากเกินไป จนทำให้บุตรชายเกิดการเลียนแบบมารดามากกว่าที่จะเลียนแบบพฤติกรรมจากบิดา

2. ข้อมูลเฉพาะตัว

2.1 ลักษณะทางจิตใจ

กลุ่มชายรักข้ามเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วที่ทำการศึกษานี้ เรื่องลักษณะทางจิตใจได้แยกรายละเอียดของข้อมูลดังนี้

ความรู้สึกที่เริ่มอยากเป็นผู้หญิง และชอบเพศเดียวกัน เริ่มขึ้นเมื่ออยู่ในช่วงอายุต่าง ๆ แบ่งได้ดังนี้

-กลุ่มที่เริ่มรู้ตัวเมื่ออายุ 4-5 ปี ว่าอยากจะเป็นผู้หญิง ตัวอย่างเช่น "วันใหม่" (วัย 41 ปี) กล่าวว่า พ่อเริ่มเข้าเรียนอนุบาลตนก็มักถูกล้อเลียนว่าเป็นกระเทย และตนมักจะคลุกคลีอยู่กับผู้หญิงโดยตลอด พอขึ้นชั้นประถม 1 จึงเริ่มมองเด็กผู้ชายว่าน่ารัก

-กลุ่มที่เริ่มรู้ตัวเมื่ออายุ 5-6 ปี ว่าอยากจะเป็นผู้หญิง ตัวอย่างเช่น "แอม" (วัย 30 ปี) เขาเริ่มมีความรู้สึกว่าตัวเองชอบความสวยงามอยู่แต่ในบ้านทำผมของแม่ ตั้งแต่เริ่มช่วยแม่ทำงานได้คือช่วงอายุ 5-6 ขวบ

-กลุ่มที่เริ่มรู้ตัวเมื่ออายุ 6-7 ปี ว่าอยากจะเป็นผู้หญิง ตัวอย่างเช่น "เงิน เงิน" (นักร้องชื่อดังวัย 37 ปี) กล่าวว่า พ่อเริ่มรู้ความก็เริ่มชอบมองผู้ชาย โดยเฉพาะผู้ชายหน้าตาดี จะชอบเข้าไปอยู่ใกล้ คิดเสมอว่าตัวเองน่าจะเป็นผู้หญิง เค้าจะได้สนใจ

"ติม" (วัย 36 ปี) ผู้ผ่านประสบการณ์ในการทำงานขายบริการทางเพศ กล่าวว่า พออายุ 6-7 ปี ก็เริ่มชอบผู้ชาย เวลาโดนกอดจะรู้สึกว่าย่อมนจะชอบมาก ถ้าได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชาย

"บ๊อบ" (วัย 26 ปี) กล่าวว่า เริ่มชอบที่จะพูดคุย หอมแก้มผู้ชาย ถูกผู้ชายล้อเลียนว่าเป็นคูรัก ตั้งแต่จะเข้าเรียนประถม 1

"แดง" (วัย 22 ปี) ผู้ที่เติบโตมาในสภาพแวดล้อมของสถานที่ก่อสร้าง กล่าวว่า "พออายุ 6-7 ขวบก็โดนคนงานชายอุ้มไปหอมแก้ม มีบางคนที่น่าเสียใจดีก็จะหลอกให้จับอวัยวะเพศของเขาเล่น ซึ่งตอนนั้นก็ชอบ รู้สึกว่าสนุกดี"

-กลุ่มที่เริ่มรู้ตัวเมื่ออายุ 7-8 ปี ว่าอยากจะเหมือนผู้หญิง ตัวอย่างเช่น

"เกรซ" (วัย 26 ปี) นางแบบคาราโอเกะที่ได้รับความนิยม ก็เป็นผู้หนึ่งที่มีความรู้สึกชอบเด็กผู้ชายมาตั้งแต่เรียน ป.2 และมักจะถูกเพื่อน ๆ ล้อเลียน และจะอายทุกครั้งที่ได้คุยกับคนที่ตัวเองชอบ

"ด้อย" (วัย 32 ปี) เจ้าของกิจการเครื่องหนังส่งออก กล่าวว่า ในวัย 7-8 ปี เริ่มที่จะมีความรู้สึกชอบเพื่อนชายที่เรียนร่วมห้อง ทุก ๆ วันจะต้องนำขนมจากบ้านไปฝากเขาเสมอ และคุณด้อยจะโดนเพื่อน ๆ ล้อเลียนตลอดว่าเป็นกระเทย

"จอย" (วัย 28 ปี) ปัจจุบันเป็นภรรยาลำดับที่สองของสามีชาวญี่ปุ่น กล่าวถึงในวัยเด็กว่า เริ่มที่จะเข้าเรียนก็จะเริ่มชอบผู้ชายไปพร้อม ๆ กัน แต่ไม่ใช่เพื่อนในชั้นเรียน เป็นคนที่มาเข้าบ้านของคุณแม่จอยอยู่ จอยจะแอบดูคนเหล่านี้อาบน้ำเสมอในวัยเด็ก

"มดแดง" (วัย 35 ปี) นักแสดงคาบาเร่โชว์ กล่าวว่า ตั้งแต่อายุ 7-8 ขวบ ก็เริ่มชอบเก็บสะสมรูปดารารายวันเต็มห้อง และจะชอบมองเพื่อน ๆ ที่หน้าตาดีอยู่เสมอ

"มารู" (วัย 30 ปี) นักธุรกิจให้เข้าซื้อพื้นที่ทำการค้า ก็เป็นอีกผู้หนึ่งซึ่งรู้ตัวว่าเริ่มที่จะอยากเหมือนผู้หญิงเมื่อวัย 7-8 ปี

-กลุ่มที่เริ่มรู้ตัวเมื่ออายุ 8-9 ปี ว่าอยากจะเหมือนผู้หญิง ตัวอย่างเช่น

"กบ" (วัย 32 ปี) เจ้าของโรงงานผลิตดอกไม้ประดิษฐ์ กล่าวถึงชีวิตในวัย 8-9 ปี ว่า ตอนนั้นชอบเล่นกับเด็กผู้หญิง และชอบอยู่ใกล้ ๆ กับเด็กผู้ชายที่หน้าตาดีกับพวกเด็กผู้ชายที่มันเสียเกเร แก่น ๆ จะไม่ยุ่งด้วยเลย

-กลุ่มที่เริ่มรู้ตัวเมื่ออายุ 9-10 ปี ว่าอยากจะเหมือนผู้หญิง ตัวอย่างเช่น

"เจี๊ยบ" (วัย 31 ปี) เจ้าของร้านเสวิมสวย เล่าถึงวัย 9-10 ปีว่าเริ่มชอบประทับใจในตัวหัวหน้าชั้นและวาดภาพในใจเสมอ ๆ ว่าจะได้เป็นคู่รักกัน

-กลุ่มที่เริ่มรู้ตัวเมื่อ 12-13 ปี ว่าอยากจะเป็นเหมือนผู้หญิง ตัวอย่างเช่น

"จ๊อ" (วัย 30 ปี) ผู้ประกอบอาชีพขายทองรูปพรรณ กล่าวว่า เริ่มมารู้ตัวก็ตอนอายุ 12 ปีแล้ว โดยเริ่มชอบคนข้างบ้านและภายในปีนั้นก็ได้มีเพศสัมพันธ์กันอย่างลับ ๆ โดยไม่มีใครรู้

ความรู้สึกที่เริ่มอยากเป็นหญิง และเริ่มชอบเพศเดียวกันคือชอบเพศชายนั้น ได้เริ่มเกิดขึ้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุแตกต่างกันหลายช่วงอายุ โดยเริ่มตั้งแต่อายุ 4 ปี ไปจนถึง 12 ปี โดยเฉลี่ยแล้วมีอายุอยู่ระหว่าง 6 ปี ถึง 7 ปี ซึ่งจากทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) กล่าวว่า ชายรักร่วมเพศจะเกิดการชะงักงันของพัฒนาการในชั้น Phallic Stage ซึ่งอยู่ในช่วงอายุประมาณ 4-5 ปี ในช่วงนี้เด็กจะมีความรู้สึก ความต้องการทางเพศ มีความรักและอยากใกล้ชิดกับพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้าม ซึ่งเมื่อเข้าสู่วัยเข้าเรียนก็จะพัฒนาไปเป็นการชอบเพื่อนชาย ทั้งรุ่นเดียวกันหรือรุ่นพี่ โดยการแสดงความสนใจจากการเริ่มอยากที่จะเป็นผู้หญิง เพื่อดึงดูดใจคนที่ตนสนใจ ซึ่งเมื่อเริ่มต้นแล้วก็จะมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ไม่มีการหยุดนิ่ง แนวทางในการป้องกันก็คือ บิดา มารดา ผู้ปกครอง จะต้องให้การดูแลสนใจในเรื่องนี้ หมั่นคอยสังเกตพฤติกรรมของบุตรตั้งแต่เด็ก โดยอย่าคิดว่าเมื่อเด็กโตขึ้นอาการที่แสดงออกจะหายไปเอง เพราะการเป็นรักร่วมเพศนั้น เป็นสิ่งที่แก้ไขได้ลำบาก หากยิ่งปล่อยปละละเลยยิ่งจะทำให้บุตรชายมีพฤติกรรมที่ฝังแน่นจนยากที่จะหาทางแก้ไข หนทางที่จะป้องกันก็คือการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดาอย่างถูกวิธี

การเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันของกลุ่มตัวอย่าง เริ่มขึ้นเมื่ออายุแตกต่างกัน ดังนี้

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 9 ปี ได้แก่

"ป๊อบ" เขากล่าวถึงเหตุการณ์ในครั้งนั้นว่า เนื่องจากบุคคลิกภายนอกของเขา ในวัย 9 ปีนั้นน่ารักคล้าย ๆ เด็กผู้หญิง เพื่อนรุ่นพี่ที่อยู่โรงเรียนเดียวกันคนหนึ่งซึ่งได้มีการคบหากันเหมือนคู่รักและลงเอยด้วยการมีเพศสัมพันธ์ในที่สุดนับจากที่เริ่มรู้ตัวว่าชอบผู้ชายจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 3 ปี

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 10 ปี ได้แก่

"แดง" เขาเล่าว่าเมื่ออายุ 10 ปีนั้นได้โดนคนงานก่อสร้างที่ทำงานที่เดียวกับพ่อแม่เป็นผู้ลงมือร่วมเพศทางทวารหนักกับเขาซึ่งคุณแดงกล่าวว่า "ตอนนั้นรู้สึกเจ็บมากแต่ก็ตั้งใจ ต่อ ๆ มาทำให้เค้าทำอีก" นับเวลาจากที่เริ่มรู้ตัวว่าชอบผู้ชายจนการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ เป็นเวลา 4 ปี

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 12 ปี ได้แก่

"มดแดง" โดยเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับคนงานที่ทำงานในเรื่องประมง นับเวลาจากที่เริ่มรู้ตัวว่าชอบผู้ชายจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 5 ปี

"จ๊จ" เป็นผู้ที่เริ่มรู้สึกชอบผู้ชายในวัย 12 ปีและก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์ในปีนั้นเลยกับผู้ชายที่อาศัยอยู่บ้านติดกัน

"วันใหม่" ผู้ที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กับพระสงฆ์เมื่ออายุ 12 ปี ทำให้เกิดการติดใจหลับตามองเห็นภาพตนร่วมรักกับผู้ชายเสมอ

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 13 ปี ได้แก่

"กบ" พบรักกับเพื่อนชายที่เรียนร่วมห้องเมื่ออายุ 13 ปี และได้ทดลองมีเพศสัมพันธ์กัน นับเป็นเวลาจากที่เริ่มรู้ตัวว่าชอบผู้ชายจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 5 ปี

"จอย" เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่เข้าบ้านของมารดาจอยอยู่ นับเวลาจากที่เริ่มรู้สึกตัวว่าชอบผู้ชายจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 6 ปี

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 14 ปี ได้แก่

"ติม" เล่าถึงประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกว่าโดนรุ่นพี่ในโรงเรียนหลุกปล้ำด้วยความที่ติมตัวขาว หน้าตาสวย เหมือนผู้หญิง นับเวลาจากที่เริ่มรู้ตัวว่าชอบผู้ชายจนถึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นระยะเวลา 8 ปี

"เป็บ" เป็นอีกผู้หนึ่งซึ่งมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนที่เรียนในห้องเดียวกันเมื่ออายุ 14 ปี รวมเวลานับจากเริ่มชอบผู้ชาย จนเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 5 ปี

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์ เมื่ออายุ 15 ปี ได้แก่

เกรช เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนที่เรียนห้องเดียวกัน ที่แอบชอบมานานและมีโอกาสเมื่อไปเที่ยวเกาะด้วยกัน รวมเวลานับจากเริ่มรู้สึกชอบผู้ชายจนถึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 8 ปี

"ตุ้ย" เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนในโรงเรียนระหว่างค้างคืนทำกิจกรรมที่โรงเรียนเมื่ออายุ 15 ปี นับเวลาจากที่เริ่มชอบผู้ชายจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 8 ปี

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 16 ปี ได้แก่

"เจี๊ยบ" มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นเดียวกันโดยอีกฝ่ายชักชวนให้ไปนอนค้างคืนที่บ้านแล้วเริ่มการมีเพศสัมพันธ์ก่อน ซึ่งเจี๊ยบเองก็แอบชอบเพื่อนคนนั้นมานานแล้ว นับเวลาจากที่เริ่มมีจิตใจชอบผู้ชายจนถึงการมีเพศสัมพันธ์รวมเวลา 7 ปี

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 18 ปี ได้แก่

"แอม" มีเพศสัมพันธ์กับรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัย เมื่ออายุ 18 ปี และได้คบหากับรุ่นพี่คนนี้เป็นระยะเวลา 3 ปี นับเวลาจากที่เริ่มรู้ว่าชอบจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 14 ปี

-เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 22 ปี ได้แก่

"มาร์" มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่ครองคนปัจจุบันและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับใครอีกเลย นับเวลาจากที่เริ่มรู้ว่าชอบผู้ชายจนถึงเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 15 ปี

สำหรับการมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ หรือผู้หญิงนั้น กลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน ไม่เคยมีใครที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับต่างเพศเลย ทุกคนกล่าวว่าไม่มีความรู้สึกต้องการทางเพศกับผู้หญิงเลย ไม่ว่าผู้หญิงจะสวยหรือหุ่นดีระดับไหนก็ตาม จะมีความรู้สึกเพียงแค่ว่าเป็นเพื่อนเท่านั้น ไม่มีความรู้สึก ที่อยากจะมีเพศสัมพันธ์ด้วยเลย

จากผลการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาการเริ่มรู้สึกสนใจเพศชายไปจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์ มีดังนี้

1. การที่กลุ่มตัวอย่างบางคนมีรูปร่างหน้าตาดี บอบบาง เหมือนผู้หญิงทำให้เกิดการล้อเลียน และการติงตูดจากเพศเดียวกันที่เป็นเพื่อนหรือรุ่นพี่จนก่อให้เกิดการเริ่มต้นในการมีสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งอาจจะเกิดจากการยินยอมหรือการบังคับ ซึ่งส่งผลต่อจิตใจทำให้กลุ่มตัวอย่างจนกลายเป็นพฤติกรรมที่ติดตัวไปตลอด

2. การเริ่มมีประสบการณ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่างกับเพศชายนั้นจะเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย จึงทำให้เกิดการฝังใจในการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันจนยากที่จะแก้ไขให้กลับมาสนใจที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงได้

3. ลักษณะการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานั้น กลุ่มตัวอย่างทุกคนจะเป็นฝ่ายถูกกระทำซึ่งเปรียบเสมือนฝ่ายหญิงที่ถูกกระทำจากชายจึงทำให้ กลุ่มตัวอย่างเกิดพฤติกรรมฝังแน่นในการที่จะเป็นฝ่ายถูกกระทำ ไปตลอด

4. กลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศที่ทำการศึกษาคั้งนี้ทุกคนจะไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อนเลย และทุกคนไม่เคยมีความรู้สึกที่จะรักชอบเชิงชู้สาวกับเพศหญิง มาก่อนเลย จะมีความรู้สึกอยากใกล้ชิด อยากมีคนรักที่เป็นเพศชายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

5. กลุ่มตัวอย่างจะมีสภาพแวดล้อม เพื่อนสนิท ที่เป็นผู้หญิงหรือเป็นผู้ชายที่มีลักษณะเหมือนผู้หญิง จึงทำให้ความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มตัวอย่างมีความคล้ายคลึงผู้หญิง มากกว่าผู้ชาย

6. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาโดยส่วนใหญ่แล้วจะ เริ่มชอบเพศชายเมื่อ อายุยังน้อยและจะทิ้งระยะห่างในการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายเป็นระยะเวลาานพอสมควร โดยเฉลี่ยแล้วจะใช้เวลาประมาณ 6 ปี นับจากเริ่มชอบจนถึงการมีเพศสัมพันธ์

บุคคลิกลักษณะ เพศชายที่มีอิทธิพลดึงดูดใจต่อกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คนพึงพอใจ เพศชายที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

"กบ" จะชอบเพศชายเต็มตัว มีรูปร่างลักษณะเหมือนคนเชื้อสายจีน อายุยังน้อย คือยังเป็นวัยรุ่น จะทำงานหรือไม่ทำงานก็ได้

"เกรซ" ชอบเพศชายที่ทำงานแล้ว มีความเป็นผู้ใหญ่ รูปร่างลักษณะไม่จำกัด หากใครแสดงท่าที่สนใจในตัวเกรซ เขาก็จะเดินเข้าไปเริ่มบทสนทนาทันที

"ตุ้ย" จะไม่ให้ความสนใจกับเพศชายคนอื่นเพราะปัจจุบันมีคู่ครองแล้ว ซึ่งเขามีความรู้สึกว่าไม่อยากนอกใจคู่ครองจึงไม่ได้ให้ความสนใจใครอีก

"จอย" ก็เป็นอีกผู้หนึ่ง ซึ่งไม่ได้ให้ความสนใจในบุคคลิกของผู้ชายประเภทไหน เพราะเนื่องจากประกอบอาชีพขายบริการทางเพศมานาน จึงเกิดความเบื่อหน่ายไม่ยากที่จะให้ความสนใจกับเพศชายอีก

"แดง" ชอบเพศชายที่มีรูปร่างลำสันที่จะให้ความคุ้มครองได้และอยากจะเป็นคนทำงาน เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้

"ป๊อบ" ชอบผู้ชายที่มีลักษณะเหมือนคนเชื้อสายจีน

"ดีมี" ชอบเพศชายที่ให้เกียรติและยอมรับในความเป็นผู้หญิงของเขา

"มดแดง" จะชอบเด็กวัยรุ่นชายที่มีสีผิวเข้ม

"เจี๊ยบ" จะชื่นชอบเพศชายที่มีความเป็นสุภาพบุรุษและให้เกียรติ ยอมรับในความเป็นผู้หญิงของเขา

"เงิน เงิน" จะชอบเพศชายที่มีความเป็นชายเต็มตัว มีความรับผิดชอบหน้าตาไม่จำเป็นต้องดีมาก ที่สำคัญจะต้องไม่เล่นการพนัน

"แอม" ชอบเพศชายที่มีความเป็นชายเต็มตัว ลักษณะเหมือนคนที่มีเชื้อสายจีน รูปร่างท้วม มีคุณสมบัติที่จะเป็นมิตรกับทุก ๆ คน

"จี้จี้" จะชอบเพศชายที่มีความเป็นชายเต็มตัว มีลักษณะเป็นคนเชื้อสายไทยผิวเข้ม และมีหน้าที่การงานที่ดี

"เป๊ป" จะชอบเพศชายที่เป็นชายเต็มตัว เป็นวัยรุ่นที่หน้าตาดี ไม่เน้นเรื่องการศึกษา จะมีงานทำหรือไม่ก็ได้

"วันใหม่" จะชอบเพศชายที่มีความเป็นสุภาพบุรุษ แต่มีลักษณะใบหน้าสวยคล้ายผู้หญิง และต้องเป็นคนฉลาด มีความคิดเป็นของตัวเอง

"มาร์" ชอบเพศชายที่มีความเป็นชายเต็มตัว มีความศรัทธาในตัวมาร์และที่สำคัญคือไม่เจ้าชู้เป็นคนรักเดียวใจเดียว

จากผลการศึกษาในส่วนของคุณคณลักษณะ เพศชายที่มีอิทธิพลดึงดูดใจกลุ่มตัวอย่างชายแปลงเพศ จะแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในเพศชาย ในลักษณะเช่นเดียวกับที่เพศหญิงปกติทั่วไปพึงพอใจ คือจะพึงพอใจเพศชายที่มีความเป็นชายเต็มตัว ไม่ใช่ชายรักร่วมเพศหรือที่เรียกว่าเกย์เลย

-ความคิดเริ่มต้นเกี่ยวกับการแปลงเพศ ของกลุ่มตัวอย่าง เริ่มขึ้นเมื่อวัยต่างกัน และจะมีช่วงระยะเวลาในการตัดสินใจต่างกัน จำแนกได้ดังนี้

กลุ่มที่เริ่มคิดที่จะแปลงเพศ เมื่ออายุ 18 ปี ตัวอย่างเช่น

"จอย" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศเมื่อเรียนจบ ปวช. แล้วจึงเรียนเสริมสวยและ

ในเวลากลางคืนเริ่มขายบริการทางเพศ เพราะเล็งเห็นว่าจะทำให้ตัวเองได้เป็นผู้หญิงเต็มตัว และจะทำให้การทำอาชีพขายบริการทางเพศประสบความสำเร็จน้อยลง จออี้ใช้เวลาในการตัดสินใจในการที่จะแปลงเพศ เป็นระยะเวลา 2 ปี จึงเข้ารับทำการผ่าตัดแปลงเพศ เมื่ออายุ 20 ปี

"แดง" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศตั้งแต่ชายบุตรีตามที่สาธารณะและได้พบเห็นเพื่อนรุ่นพี่ที่ขายบริการทางเพศ มีรายได้ที่ดีและมีความสุข ได้รับความสุขทางใจจากการได้ใช้อาชีพเช่นเดียวกับผู้หญิงจริง ๆ แแดงซึ่งมีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงเพื่อหวังจะได้รับความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และเพื่อโอกาสในการมีคู่ครองซึ่งแดงมีความหวังว่าเมื่อแปลงเพศแล้วจะทำให้ได้พบคู่ครองที่รู้จัก แแดงใช้เวลาในการตัดสินใจ และการรวบรวมเงินเป็นเวลา 3 ปี จึงเข้ารับทำการผ่าตัดแปลงเพศเมื่ออายุ 21 ปี

"เงิน เงิน" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศ ตั้งแต่เริ่มแต่งตัวเลียนแบบผู้หญิงและเริ่มอาชีพนักร้องสมัครเล่น แต่เงิน เงิน ใช้ระยะเวลาจนถึง 10 ปี กว่าที่จะตัดสินใจแปลงเพศ ทั้ง ๆ ที่มีความอยากที่จะเป็นผู้หญิง สาเหตุที่ตัดสินใจได้ช้านั้นเนื่องจากภาวะความรับผิดชอบที่จะต้องต่อครอบครัว กลัวว่าเมื่อแปลงเพศแล้วจะทำให้การทำงานไม่สมบูรณ์กระทบกับชีวิตเพื่อนที่จะให้คำปรึกษาในเรื่องนี้จึงทำ เงิน เงิน ใช้เวลาในการตัดสินใจถึง 10 ปี เงินเงินแปลงเพศเมื่ออายุ 28 ปี

กลุ่มที่เริ่มที่จะแปลงเพศ เมื่ออายุ 19 ปี ตัวอย่างเช่น

"เป๊ป" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศตั้งแต่ชายของ อยู่หน้าร้านแล้วมีเพื่อนชักชวนให้เริ่มงานขายบริการทางเพศในเวลากลางคืนกับชาวต่างชาติ แรก ๆ ก็รู้สึกตื่นเต้นกับการที่จะปิดบังแขกที่มาใช้บริการทางเพศ แต่ต่อมาก็เกิดความกังวลเพราะเคยมีประสบการณ์ที่ผู้ใช้บริการเมื่อทราบว่า เป๊ปไม่ใช่ผู้หญิงเลยเกิดความโมโหทำร้ายร่างกายทำให้เป๊ปได้รับบาดเจ็บพอสมควร และต่อมาเมื่อเป๊ปได้งานใหม่เพิ่มอีกโดยเข้าทำงานแสดงคาบาเร่ต์ ยิ่งทำให้เป๊ปอยากที่จะแปลงเพศเพิ่มมากขึ้นเพราะอยากจะได้รับคำยอมรับจากเพื่อนร่วมคณะแสดง และจากคนดูว่าเป๊ปเหมือนผู้หญิงแล้วทุกประการ เป๊ปใช้ระยะเวลาในการตัดสินใจ และการเก็บรวบรวมค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเป็นเวลา 3 ปี เป๊ปแปลงเพศเมื่ออายุ 22 ปี

กลุ่มที่เริ่มคิดที่จะแปลงเพศ เมื่ออายุ 20 ปี ตัวอย่างเช่น

"เกรซ" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศเพราะได้พบปะ พูดคุยกับเพื่อนที่ได้รับความสำเร็จในการแปลงเพศและประสบความสำเร็จในอาชีพที่ทำเงินรายได้ที่ดี ประกอบกับการที่เกรซอยากจะเป็นผู้หญิง จึงอยากที่จะทำร่างกายทุก ๆ ส่วนให้เหมือนผู้หญิง จึงทำให้เกรซใช้เวลาในการตัดสินใจและรวบรวมค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศเป็นเวลา 4 ปี เกรซแปลงเพศเมื่ออายุ 24 ปี

"แอม" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศเมื่อเรียนจบและเริ่มทำงานในบริษัทที่เปิดกว้างให้คนที่เบ้รกร่วมเพศเข้าทำงานและมีโอกาสที่จะมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้แอมได้ปรึกษากับเพื่อนสนิทที่ต้องการจะแปลงเพศเหมือนกันและได้ตัดสินใจที่จะแปลงเพศพร้อมกัน แต่เมื่อถึงเวลาที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ เพื่อนคนนั้นกลับเปลี่ยนใจและได้บวชเป็นพระไม่สนใจการแปลงเพศอีกต่อไปทำให้แอมเกิดความสับสนและใช้เวลาในการตัดสินใจอีกหลายปี กว่าที่แอมจะตัดสินใจโดยใช้เหตุผลในการตัดสินใจก็เพื่อที่จะทำให้จิตใจของแอมและร่างกายได้สัมพันธ์กันจะทำให้เกิดความมั่นใจในชีวิตมากขึ้น ระยะเวลาที่แอมตัดสินใจเป็นเวลา 8 ปีแอมแปลงเพศเมื่ออายุ 28 ปี

กลุ่มที่เริ่มคิดที่จะแปลงเพศ เมื่ออายุ 21 ปี ตัวอย่างเช่น

"มดแดง" นักแสดงคาบาเร่ย์โชว์ เริ่มมีความคิดที่อยากจะแปลงเพศในสมัยที่เป็นช่างเสริมสวยแล้วได้พบกับลูกค้าซึ่งแปลงเพศแล้วเข้ามาทำผมในบ้าน ทำให้มดแดงเกิดความประทับใจมากและคิดที่จะดำเนินรอยตาม และในช่วงหลังได้มีรุ่นน้องที่มาทำงานที่พัทยาและได้กลับมาเยี่ยมบ้านในลักษณะที่แปลงเพศเป็นผู้หญิงแล้วยิ่งทำให้มดแดงเกิดความคิดที่อยากจะแปลงเพศ เพื่อที่จะได้เป็นผู้หญิงโดยสมบูรณ์ และเมื่อมดแดงได้เข้าทำงานกับคณะคาบาเร่ต์โชว์ทำให้ความคิดที่จะแปลงเพศเพิ่มมากขึ้นเพราะจะทำให้การแสดงสามารถเปิดเผยได้เต็มที่ ไม่อึดอัดหรือหวาดระแวงว่าคนดูจะไม่พอใจ เพราะหากแปลงเพศแล้วมดแดงหวังว่าคนดูจะพอใจมากนอกจากนี้มดแดงยังหวังที่จะมีคู่ครองเพราะว่าเมื่อแปลงเพศแล้วผู้ชายคงจะมีความจริงใจและพอใจในตัวมดแดงเพิ่มมากขึ้น มดแดงใช้ระยะเวลาในการตัดสินใจเป็นเวลา 8 ปี มดแดงแปลงเพศเมื่ออายุ 29 ปี

"เจี๊ยบ" เจ้าของร้านเสริมสวยในอดีตเจี๊ยบเกิดมาในครอบครัวที่ยากจนมาก เจี๊ยบต้องประกอบอาชีพหาเงินเลี้ยงตัวเอง และครอบครัวมาตั้งแต่เด็ก เจี๊ยบมาเริ่มคิดที่จะแปลงเพศเมื่อได้คุยกับพยาบาลที่อาศัยอยู่บ้านติดกันและได้แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการแปลงเพศ เจี๊ยบจึงเริ่มเก็บสะสมเงินสำหรับการแปลงเพศ ประกอบกับการที่เจี๊ยบได้พบคู่ครองคนปัจจุบันและมีการพูดคุยกันถึงการที่จะมีการจัดพิธีแต่งงานตามประเพณีเหมือนกับหญิงชายทั่วไป จึงทำให้เจี๊ยบตัดสินใจเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ เจี๊ยบใช้ระยะเวลาในการตัดสินใจเป็นเวลา 7 ปี เจี๊ยบแปลงเพศเมื่ออายุ 28 ปี

กลุ่มที่เริ่มคิดจะแปลงเพศ เมื่ออายุ 22 ปี ตัวอย่างเช่น

"กบ" เริ่มคิดจะแปลงเพศเมื่อมีความพร้อมทั้งด้านการเงินและคู่ครองและความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงเต็มตัวเพื่อเวลาทำงานติดต่องานจะได้รับความสะดวก กบใช้เวลาในการตัดสินใจเป็นเวลา 3 ปี กบแปลงเพศเมื่ออายุ 25 ปี

"ตีม" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศเพราะตีมมีอาชีพขายบริการทางเพศ ที่ตีมเลือกอาชีพนี้เพราะตีมคิดว่าเป็นอาชีพที่ผู้หญิงเท่านั้นทำได้ จึงอยากจะทำเพื่อที่ตัวเองจะได้รับความรู้สึกว่าเป็นผู้หญิง และนอกจากนี้ในช่วงอายุ 22 ปี ตีมมีคนรักและเขาต้องการที่จะให้ตีมผ่าตัดแปลงเพศ ตีมจึงได้ปรึกษาเรื่องการแปลงเพศกับเพื่อนและรุ่นพี่ที่แปลงเพศแล้ว ตีมใช้ระยะเวลาในการตัดสินใจที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ เป็นเวลา 4 ปี ตีมแปลงเพศเมื่ออายุ 26 ปี

กลุ่มที่เริ่มคิดที่จะแปลงเพศเมื่ออายุ 23 ปี

"ตุ้ย" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศเมื่อมีความพร้อมทุกอย่าง คือมีงานที่ดี รายได้สูง มีความพร้อมทางด้านสรีระ และเพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจเพราะตุ้ยคิดว่าการเป็นเพศหญิงจะทำให้สามารถติดต่องานได้สะดวกมากขึ้น และเหตุผลสำคัญอีกอย่างคือ ตุ้ยมีคนรักที่คิดว่าจะครองคู่กันตลอดไป และเมื่อตุ้ยได้ปรึกษาเพื่อนที่เป็นดาวเด่นของคณะโชว์อัลคาซาร์ ทำให้ตุ้ยใช้เวลาเพียง 1 ปีก็ตัดสินใจแปลงเพศเมื่ออายุ 24 ปี

"ป๊อบ" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศหลังจากที่ตัดสินใจเปลี่ยนงานจากการทำงานในหน่วยงานเอกชนมาเป็นช่างแต่งหน้าอิสระ และได้ปรึกษากับเพื่อนที่แปลงเพศมาแล้วประสบความสำเร็จ

สำเร็จ จึงทำให้บ๊อบอยากที่จะมีความสมบูรณ์ในตัวเองซึ่งจะทำให้เกิดความสุขสบายใจและมั่นใจตลอดจนคู่ครองก็จะพึงพอใจมากขึ้น บ๊อบใช้ระยะเวลาในการตัดสินใจที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ เป็นเวลา 3 ปี บ๊อบแปลงเพศเมื่ออายุ 26 ปี

"มาร์" เริ่มคิดที่จะให้ความผันในการที่จะเป็นผู้หญิงเต็มตัวเมื่ออายุ 23 ปี ซึ่งในขณะที่มาร์มีพร้อมทั้งคู่ครองและสถานะภาพทางการเงิน แต่มาร์ก็ต้องการความมั่นใจในการตัดสินใจ มาร์จึงต้องปรึกษาเพื่อนและแพทย์รวมทั้งจิตแพทย์เพื่อที่จะทำให้การตัดสินใจไม่ผิดพลาด รวมระยะเวลาในการตัดสินใจเป็นเวลา 5 ปี มาร์แปลงเพศเมื่ออายุ 28 ปี

กลุ่มที่เริ่มคิดที่จะแปลงเพศเมื่ออายุ 24 ปี

"จี้จี้" เริ่มคิดที่จะแปลงเพศเมื่อได้ทดสอบการใช้ชีวิตแบบผู้หญิงมาเป็นเวลาพอสมควรโดยการแต่งตัวเป็นผู้หญิงและได้รับการยอมรับ และจี้จี้ คิดว่าตัวเองพร้อมที่จะเป็นผู้หญิงแล้วจึงได้ ปรึกษาเพื่อนที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ จี้จี้ใช้เวลาในการตัดสินใจ 3 ปี จี้จี้แปลงเพศเมื่ออายุ 27 ปี

กลุ่มที่เริ่มคิดที่จะแปลงเพศ เมื่ออายุ 31 ปี

"วันใหม่" ต้องการสิ่งดีงามในชีวิตทั้ง ๆ ที่ร่างกายไม่มีความพร้อมที่จะเป็นผู้หญิง เพราะไม่เคยใช้ฮอร์โมนเพศหญิงมาก่อนเลยมีเพียงจิตใจเท่านั้นที่พร้อมที่จะเป็นผู้หญิงแล้ว และวันใหม่ต้องการให้คู่ครองได้รับความพอใจจากร่างกายที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลง เขาจึงได้ศึกษาจากหนังสือ และการพูดคุยกับนายแพทย์ ซึ่งมีความสนิทสนมเป็นการส่วนตัว วันใหม่ใช้เวลาในการตัดสินใจที่จะเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศเป็นเวลา 1 ปี วันใหม่แปลงเพศเมื่ออายุ 32 ปี

จากผลการศึกษาในเรื่องความคิดเริ่มต้นเกี่ยวกับการแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างจะเริ่มคิดที่จะแปลงเพศ เมื่อพวกเขามีการเตรียมพร้อมทางด้านร่างกาย และมีการแสดงพฤติกรรมแบบเพศหญิงมานานสักระยะเวลาหนึ่ง และได้เรียนรู้ปฏิกิริยาของสังคม อันได้แก่ การประทับตราโดยผู้อื่น จากการที่พวกเขาได้กระทำในสิ่งที

เบี่ยงเบนจากกฎเกณฑ์ของสังคม จนพวกเขาเข้าใจว่าหากพวกเขาได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วจะได้รับการยอมรับเพิ่มมากขึ้น

2. กลุ่มตัวอย่างจะเริ่มคิดเกี่ยวกับการแปลงเพศเมื่อมีปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญต่อชีวิตมากขึ้น เช่น งานที่จะมีความก้าวหน้าขึ้นเมื่อได้แปลงเพศแล้ว คนรักจะมีการยอมรับมากขึ้น โดยมีความคิดที่ว่าเมื่อแปลงเพศแล้วจะทำให้สามารถรองคู่กับคนรักเหมือนชายหญิงธรรมดาทั่วไป

3. การทำเพื่อตนเองหรือการเปลี่ยนร่างกายให้ตรงกับจิตใจที่เป็น โดยการเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศ เพื่อที่จะให้ตัวเองเป็นผู้หญิงทั้งร่างกายและจิตใจ

4. ระยะเวลาในการตัดสินใจขึ้นอยู่กับความพร้อมร่างกาย ความพร้อมทางด้านจิตใจ และที่สำคัญคือความพร้อมทางการเงิน หากคนไหนมีความพร้อมทางการเงินก็จะสามารถตัดสินใจได้ไวกว่าคนที่ขาดความพร้อมทางการเงิน

5. คนแนะนำให้คำปรึกษา หากกลุ่มตัวอย่างได้รับคำแนะนำจากผู้ที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากหลังผ่าตัดแปลงเพศ ก็จะทำให้พวกเขาตัดสินใจแปลงเพศโดยใช้เวลาน้อยลง โดยมากกลุ่มตัวอย่างจะพยายามเลือกรับสารที่เป็นข้อดีของการแปลงเพศมากกว่าการรับสารด้านไม่ดี

ผลต่อจิตใจหลังได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว แบ่งเป็น 3 ประเภท

1. ส่งผลดีต่อจิตใจในระดับสูง
2. ส่งผลดีและผลเสียต่อจิตใจในระดับใกล้เคียงกัน
3. ส่งผลเสียต่อจิตใจในระดับสูง

(1) กลุ่มที่ได้รับผลดีต่อจิตใจหลังแปลงเพศในระดับสูง

"ตุ้ย" ได้รับผลดีต่อจิตใจหลังแปลงเพศแล้วคือ มีความรู้สึกเหมือนคนป่วยที่ได้พบยาที่ทำให้รู้สึกดีขึ้น หลังจากที่ต้องเจ็บป่วยมาเป็นเวลา 24 ปี พอหายป่วยก็ทำให้ชีวิตมีความหมายและมีหวัง

"เจี๊ยบ" จะพอใจกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงเพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ชีวิตดีขึ้นสามารถทำงานอย่างที่คุณหญิงทั่วไปทำ เข้ากับสังคม และคู่ครองก็ยอมรับในความเป็นผู้

หญิงจนถึงขั้นจัดพิธีสมรสให้อย่างสมเกียรติทำให้เจ็บได้พบความสุขอย่างที่เขาคงต้องการ

"เงิน เงิน" เป็นอีกผู้หนึ่ง ซึ่งได้รับผลดีต่อจิตใจหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เพราะสังคมรอบข้างและสังคมทั่วไปเกิดการยอมรับในความเป็นผู้หญิงของเขา และงานที่เขาก็ได้รับความสำเร็จอย่างดี

"แอม" จะมีความสุขสบายใจ ทำให้สุขภาพจิตดีขึ้นหลังจากทำให้ความไฝฝั่นเป็นจริงขึ้นมาจากการที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศ เพราะทั้งเจ้านาย เพื่อนร่วมงาน ครอบครัวจะยอมรับในความเป็นผู้หญิงของแอมเพิ่มมากขึ้น

"จี๊" ได้พบกับความสำเร็จในชีวิตเพิ่มมากขึ้นหลังจากแปลงเพศแล้วจะมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น กล้าที่จะแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงอย่างเต็มที่

"มาร์" เกิดความมั่นใจทำให้การทำงานได้รับความสำเร็จเพิ่มมากขึ้น จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจะได้รับผลดีต่อจิตใจหลังจากที่แปลงเพศหลายด้านดังนี้

1. ด้านความรู้สึกที่ภูมิใจที่พวกเขา มีความเหมือนผู้หญิงได้มากที่สุดในชีวิตตามที่หวังเอาไว้ เกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น
2. ด้านการงานก็จะทำให้เกิดความมั่นใจในการทำงาน เพราะคิดว่าตัวเองมีความสมบูรณ์ทุกด้านจึงเกิดความมั่นใจที่จะทำงานให้ได้ดีกว่าเดิม
3. ได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น ถึงแม้จะไม่มากนัก แต่ก็มากกว่าก่อนที่แปลงเพศ
4. สร้างความพอใจให้กับคู่ครองและส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างได้รับความสุขจากการใช้ชีวิตคู่กับคู่ครองของพวกเขา

(2) กลุ่มที่ได้รับทั้งผลดีและผลเสียต่อจิตใจหลังแปลงเพศในระดับใกล้เคียงกัน

"กบ" ได้รับทั้งผลดีและผลเสียต่อจิตใจหลังจากที่แปลงเพศมาแล้วผลดีที่กบได้รับคือการได้รับความสุขทางใจจากการที่ได้เป็นผู้หญิงอย่างที่อยากจะเป็น ซึ่งกบคิดว่าจะทำให้ชีวิตมีความสุขเพิ่มมากขึ้น แต่โดยความเป็นจริงแล้ว ไม่ได้เป็นอย่างที่กบคิดเพราะสังคมทั่วไปยังไม่ยอมรับในการเป็นผู้หญิง คนทั่วไปยังมองว่ากบเป็นผู้ชายที่แต่งกายเป็นผู้หญิงอยู่เสมอ นอกจากสังคมทั่วไปแล้ว คนใกล้ชิดตัวซึ่งก็คือคู่ครองก็มีความรู้สึกไม่สมหวังในการ

ใช้ชีวิตคู่เนื่องจากว่าเขาต้องการที่จะมีทายาทสืบสกุล ซึ่งกบไม่สามารถที่จะมีให้ได้จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อจิตใจของกบเสมอ

"เกรซ" ก็เป็นอีกผู้หนึ่งซึ่งหลังจากแปลงเพศได้รับทั้งผลดีและผลเสีย ผลดีก็คือการที่มีงานดี ๆ ที่ผู้หญิงทั่วไปอยากจะทำเขามาให้เกรซได้ทำ นอกจากนี้ เกรซยังได้พบกับคนที่ผู้ชายเข้ามาในชีวิตอีกมากมาย แต่ผลเสียที่เกรซได้รับคือ เมื่อผู้ชายเหล่านั้นสืบรู้แน่ชัดว่าเกรซไม่ใช่ผู้หญิงจริง ๆ ก็จะไปด้วยอารมณ์โกรธ ซึ่งทำให้เกรซเสียใจมากทุกครั้ง นอกจากนี้งานเดินแบบ งานถ่ายแบบ ที่เกรซได้ทำก็มักจะเป็นงานที่เหลือนอกจากที่ผู้หญิงคนอื่นเลือกแล้ว เมื่อหากคนไหนไม่ได้จึงจะตกมาถึงมือเกรซ ซึ่งก็ทำให้เกรซเกิดความรู้สึกน้อยใจ เสียใจอยู่เสมอ

"จอย" ได้รับผลดีต่อจิตใจในการที่ได้เป็นผู้หญิงสมใจ แต่เนื่องจากสถานะภาพในปัจจุบันของจอยคือเป็นภรรยาลำดับที่ 2 ของชายชาวญี่ปุ่น ซึ่งไม่ทราบมาก่อนว่าจอยไม่ใช่ผู้หญิงจริง ๆ จึงทำให้จอยต้องเป็นกังวลอยู่ตลอดเวลา กลัวว่าจะมีใครรู้เรื่องแล้วนำไปบอกเล่าให้สามีของจอยได้รู้ในเรื่องนี้ จึงทำให้จอยเกิดความทุกข์ใจอยู่ตลอดเวลา

"ป๊อบ" มีความสุขใจ ปลื้มใจในการได้เป็นผู้หญิง แต่ส่งผลเสียต่อจิตใจคือ ผู้ร่วมงานไม่ให้การยอมรับทำให้เหมือนถูกขับให้ต้องลาออกจากงานเดิม เมื่อมาทำงานช่างแต่งหน้าก็ยังไม่ได้รับความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากมีความเจื้อย ไม่คล่องแคล่วเหมือนช่างแต่งหน้าที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ยังไม่ได้แปลงเพศ และไม่ได้แต่งตัวเป็นผู้หญิงซึ่งทำให้งานในอาชีพของป๊อบไม่พบกับความสำเร็จเท่าที่ควร

"มดแดง" ได้รับความสุขใจที่ได้เป็นผู้หญิง และเมื่อทำงานก็ได้รับการต้อนรับจากลูกค้า และเพื่อนร่วมงาน แต่เมื่อหมดหน้าที่ในการทำงานซึ่งคือการแสดงบนเวที เมื่อลงมาอยู่ในสังคมของคนปกติทั่วไป ก็ยังได้รับการยอมรับน้อยเหมือนก่อนที่จะทำการแปลงเพศเพราะคนทั่วไปยังคิดว่ามดแดงเป็นชายรักร่วมเพศที่ยังไม่ได้แปลงเพศ ทำอย่างไรก็ไม่ได้เป็นผู้หญิงเต็มตัว นอกจากคนทั่วไปแล้วคู่ครองของมดแดงที่ผ่านมาก็ไม่มีใครคิดที่จะใช้ชีวิตคู่อย่างจริงจังกับมดแดง ทุกคนเมื่อได้กอบโกยผลประโยชน์จากมดแดงจนหมดแล้วก็จากไปซึ่งทำให้มดแดงรู้สึกผิดหวัง เศร้าใจตลอดมา

"วันใหม่" มีความรู้สึกว่าการดำเนินชีวิตเป็นไปในทางที่ดีขึ้น สังคมรอบข้างก็จะแบ่งชัดเจนขึ้นว่าใครชอบหรือไม่ชอบ คนที่ชอบก็จะรับได้อย่างสนิทใจ แต่สิ่งที่ทำให้วันใหม่

รู้สึกผิดหวัง หลังจากที่แปลงเพศแล้วก็คือ การที่วันใหม่ค้นพบว่าการใช้ชีวิตแบบผู้หญิง เป็นสิ่งที่ลำบากเพราะผู้หญิงกลายเป็นเพศที่อยู่ระดับสองรองลงมาจากผู้ชายซึ่งในสังคมไทยยังมีข้อห้ามมากมายสำหรับผู้หญิง ซึ่งเมื่อวันใหม่มาใช้ชีวิตแบบผู้หญิงแล้วรู้สึกว่าลำบากมากในการปฏิบัติตัว

(3) กลุ่มที่ได้รับผลเสียต่อจิตใจในระดับสูง

"แดง" ได้รับเพียงความดีใจที่ได้เป็นผู้หญิง แต่เมื่อได้ลองดำเนินชีวิตตามแบบที่ผู้หญิงแล้ว แแดงก็ไม่สามารถทำได้ ความสุขจากการร่วมเพศที่แดงเคยได้รับก็ไม่เคยมีอีก ซึ่งทำให้แดงรู้สึกอึดอัดและเก็บกดอยู่ในใจมาก นอกจากนี้สังคมทั่วไปก็ยังไม่ใครให้เกียรติว่าแดงเป็นผู้หญิง การมีคู่ครองซึ่งเป็นสิ่งที่แดงหวังไว้ก่อนการแปลงเพศก็ไม่ได้ดังที่หวัง เพราะไม่มีใครที่คิดจะใช้ชีวิตคู่กับแดงเพราะทุกคนที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของแดงมองว่าแดง เป็นคนที่ผิดปกติทางเพศคนหนึ่ง

"ตีม" ผ่านชีวิตในการขายบริการทางเพศมานานกว่า 10 ปี และได้รับความทุกข์ทรมานจากงานที่ทำ ปัจจุบันตีมมีเงินมากมายพอที่จะหาความสุขให้กับชีวิตได้ แต่ตีมก็ไม่สามารถที่จะหาความสุขได้เพราะตีมมีความรู้สึกผิดอยู่ตลอดเวลาที่ได้ไปทำการผ่าตัดแปลงเพศ ตีมคิดเสมอว่าหากจะแลกระหว่างเงินที่มีทั้งหมด กับอวัยวะเพศที่ได้ผ่าตัดแปลงเพศไปแล้ว ใบบอกให้กลับมาเหมือนเก่า ตีมจะเลือกการกลับมาเหมือนเดิมมากกว่าที่จะเลือกเงิน เพราะสิ่งนี้จะนำความสุขมาให้กับตีมมากกว่า

"เป๊ป" เป็นอีกคนหนึ่งซึ่งรู้สึกว่าแปลงเพศเป็นสิ่งที่ผิด เพราะได้รับผลเสียมากมายต่อจิตใจ ทั้งจากที่ตัวเป๊ปเองประสบด้วยตัวเอง และจากที่เพื่อนของเป๊ปบอก ปัจจุบันเป๊ปกลายเป็นคนที่ต้องพึ่งพยานอนหลับและยาเสพติด เนื่องจากเป๊ปรู้สึกถึงความผิดหวังจากการที่ตั้งความหวังว่าเมื่อแปลงเพศแล้วจะประสบความสำเร็จ เพราะเมื่อแปลงเพศแล้วเป๊ปก็ยังไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม จากครอบครัวเลย นอกจากนี้เพื่อน ๆ ของเป๊ปยังต้องคอยตักเตือนในส่วนของความประพฤติของเป๊ปอยู่เสมอ อันเนื่องมาจากเป๊ปจะกล้าแสดงออกในเรื่องที่ไม่เหมาะสมมากจนเกินไป ซึ่งในบางครั้งเป๊ปก็รู้สึกตัวว่าได้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แต่การเผลอตัวที่จะทำผิดซ้ำอีกก็ยังมีอยู่เสมอ

ผลต่อจิตใจของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา พบว่า มีจำนวนเพียง 6 คน เท่านั้นที่พบความสุขอย่างแท้จริงหลังจากที่แปลงเพศแล้ว ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีก 6 คน ได้รับทั้งผลดีและผลเสียต่อจิตใจ และมี 3 คนที่ได้รับผลเสียต่อจิตใจในระดับสูง ทำให้ไม่มีความสุขหลังจากที่แปลงเพศแล้ว ซึ่งจากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจผ่าตัดแปลงเพศนั้น จะต้องพิจารณาถึงความพร้อม และพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมในอนาคตที่ผู้จะรับการผ่าตัดแปลงเพศจะต้องดำเนินชีวิตอยู่ว่าจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมสังคมได้อย่างมีความสุขโดยวิธีใด เพราะเมื่อตัดสินใจแปลงเพศไปแล้วจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงให้กลับมาเหมือนเดิมได้อีก ดังนั้นก่อนที่จะตัดสินใจจะต้องศึกษาให้ละเอียดรอบคอบก่อนตัดสินใจ

ความตระหนักในเพศปัจจุบันและความปรารถนาเกี่ยวกับเพศในอนาคต
ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง 6 คน กล่าวว่าตนมีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิง จำนวนเต็มร้อย ไม่มีความรู้สึกของเพศชายเลยหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว และในอนาคตหากเลือกเพศที่จะเกิดใหม่ได้ มีจำนวน 4 คนที่กล่าวว่า อยากที่จะเกิดมาเป็นเพศหญิงหรือเพศชายก็ได้ แต่จะต้องเกิดมาเป็นเพศที่สมบูรณ์ไม่มีอาการของคนเป็นรักร่วมเพศอีก ส่วนอีก 2 คน ขอเกิดเป็นเพศหญิงที่ปกติ

กลุ่มตัวอย่าง 2 คน กล่าวว่าตนมีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิง ถึงร้อยละ 99 เหลืออีกเพียงร้อยละ 1 เท่านั้นที่ยังเป็นชายอยู่หลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว และในอนาคตหากเลือกเพศที่จะเกิดใหม่ได้ 1 คน กล่าวว่าอยากที่จะเกิดมาเป็นเพศหญิงหรือเพศชายก็ได้ แต่จะต้องเกิดมาเป็นเพศที่สมบูรณ์ไม่มีอาการของคนที่เป็นรักร่วมเพศอีก ส่วนอีก 1 คนขอเกิดเป็นเพศหญิงที่ปกติ

กลุ่มตัวอย่าง 5 คนกล่าวว่าตนมีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิง ร้อยละ 90 อีกร้อยละ 10 ที่เหลือยังเป็นส่วนของความรู้สึกว่าเป็นเพศชายหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว และในอนาคตหากเลือกเพศที่จะเกิดใหม่ได้ 2 คน กล่าวว่าอยากที่จะเกิดมาเป็นเพศหญิงที่สมบูรณ์ อีก 1 คน ขอเกิดมาเป็นชายหรือหญิงที่ปกติไม่เป็นรักร่วมเพศ 1 คนขอเกิดเป็นเพศชายที่สมบูรณ์ และ 1 คน ขอที่จะไม่เกิดอีกเลย

กลุ่มตัวอย่าง 2 คน กล่าวว่าตนมีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิงร้อยละ 80 อีก ร้อยละ 20 ที่เหลือยังเป็นส่วนของความรู้สึกแบบเพศชาย หลังจากที่ได้รับการผ่าตัด แปลงเพศแล้ว และในอนาคตหากเลือกเพศที่จะเกิดใหม่ได้ทั้ง 2 คน กล่าวว่าตนอยากเกิด เป็นเพศหญิงที่สมบูรณ์แบบไม่มีอาการของคนร่วมเพศ

จากผลการศึกษาในส่วนของความตระหนักเกี่ยวกับเพศในปัจจุบันและความปรารถนา เกี่ยวกับเพศในอนาคตของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักในเพศของตนค่อนข้างไปทางเพศหญิงค่อนข้างสูง ส่วนความปรารถนาเกี่ยวกับเพศในอนาคตของกลุ่มตัวอย่างนั้น ทุกคนไม่มีใครต้องการที่จะเกิดมาเป็นชายรักร่วมเพศอีก ทุกคนต้องการที่จะเกิดมาเป็นเพศชาย หรือเพศหญิงที่สมบูรณ์และมีความปกติ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับความสุขจากการใช้ชีวิตของการเป็นรักร่วมเพศอย่างแท้จริง ทุกคนจึงไม่ปรารถนาที่จะเกิดมาเหมือนเดิมอีก

2.2 ลักษณะของสรีระในอดีตจนถึง ปัจจุบันและผู้มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลง

ลักษณะสรีระในอดีตก่อนการใช้ฮอร์โมนเพศหญิง ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน จะเหมือนลักษณะสรีระของวัยรุ่นชายปกติทั่วไป แต่จะมีบางคนที่จะมีลักษณะ ผอมเพรียว ไม่ ล่ำสัน เนื่องจากไม่ได้สนใจออกกำลังกายหรือ เล่นกีฬา

รูปแบบการเริ่มต้นใช้ฮอร์โมนเพศหญิง และผู้แนะนำในการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงกลุ่มตัวอย่าง 14 คน เริ่มการใช้ฮอร์โมนเพศหญิง จากการรับประทานยาคุมกำเนิดของเพศหญิงและผู้ที่จะแนะนำในการใช้คือ เพื่อนหรือรุ่นพี่มีประสบการณ์ในการใช้ยาประเภทนี้ ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีก 1 คน เริ่มการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงจากการฉีดฮอร์โมนเพศหญิงเข้าสู่ร่างกายโดยตรงและผู้ที่จะแนะนำในการใช้คือ นายแพทย์ผู้ที่จะทำการผ่าตัดแปลงเพศให้

อายุเฉลี่ยในการเริ่มรับประทานยาคุมกำเนิดอยู่ในช่วงอายุ 16 ปี

อายุเฉลี่ยในการเริ่มฉีดฮอร์โมนเพศหญิงอยู่ในช่วง 21 ปี

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลุ่มเพื่อนมีความสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ฮอร์โมนเพศหญิง เพราะจะเป็นผู้แนะนำชักจูงให้กลุ่มตัวอย่างได้ทดลองใช้ฮอร์โมนเพศหญิง กลุ่มชายรักร่วมเพศมักจะรวมกลุ่มกับบุคคลที่ถูกประทับตราว่าเป็นรักร่วมเพศเหมือนกัน เพื่อให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่าจากการรับรู้ว่ามีคนอื่น ๆ ที่เหมือนตน เมื่อมีการชักชวนให้ทำกิจกรรมที่ทำให้รู้สึกว่า เป็นพวกเดียวกัน เช่น การชักชวนให้ใช้ฮอร์โมนเพศหญิงจึงเป็นการง่ายที่จะเกิดการทดลองใช้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นกลุ่มเดียวกัน

ลักษณะสรีระหลังจากที่ได้เริ่มใช้ฮอร์โมนเพศหญิง

1. ลักษณะของผิวหนัง จะอ่อนนุ่ม มีลักษณะคล้ายผิวของเพศหญิงมากกว่าเดิม
2. บริเวณส่วนนอกจะเริ่มขยายโดยบริเวณหัวนมจะเริ่มขยายก่อนแล้วจึงเริ่มขยายในวงกว้างยิ่งขึ้น

3. เอวจะคอดเล็กลงเหมือนผู้หญิง
4. สะโพกจะขยายใหญ่ขึ้น
5. กล้ามเนื้อจะไม่ชัดเจน และจะลีบเล็กลง
6. ขนบริเวณ ขา แขน จะร่วงลดปริมาณลง
7. สรีระโดยรวมแล้วจะคล้ายเพศหญิง มากกว่าเพศชาย

ผลกระทบต่อร่างกายจากการที่ใช้ฮอร์โมนเพศหญิง

1. ทำให้วงเวียนศีรษะ ในบางรายจะมีการอาเจียร และอ่อนเพลีย
2. ทำให้วังนอน อยากรจะนอนหลับมากกว่าปกติ
3. รับประทานอาหารได้มากขึ้น และจะทำให้น้ำหนักเพิ่มขึ้นได้อย่างรวดเร็ว
4. เกิดอารมณ์หงุดหงิดได้ง่าย
5. ความต้องการทางเพศน้อยลง
6. ทำให้เหนื่อยและมีอาการบวชได้ง่ายร่างกายอ่อนแอ

ลักษณะสรีระของกลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะทำการแปลงเพศ

กลุ่มตัวอย่าง 14 คน มีลักษณะรูปร่างเหมือนผู้ชายเกือบทุกอย่าง ยกเว้นอวัยวะเพศเท่านั้นที่ยังเป็นชายอยู่ นอกจาก"วันใหม่"เพียงคนเดียวที่รูปร่างยังไม่เหมือนผู้หญิงมากนักเพราะเริ่มใช้ฮอร์โมนเพศหญิงช้ากว่าคนอื่นคือเริ่มใช้ฮอร์โมนเมื่ออายุ 30 ปีทำให้ร่างกายไม่เหมือนผู้หญิงเท่าที่ควรยังคงมีความเป็นชายอยู่มากกว่าคนอื่น ๆ

ลักษณะสรีระของกลุ่มตัวอย่างหลังทำการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน หลังจากที่ได้รับทำการผ่าตัดแปลงเพศแล้วมีจำนวน 2 คน ที่มองดูจากสรีระภายนอกจะไม่สามารถบอกได้ว่าเคยเป็นเพศชายมาก่อน อีกจำนวน 4 คน

หากใช้การสังเกตที่ละเอียดและนานพอจะบอกได้ว่าเป็นชายมาก่อนที่จะมาเป็นหญิง และที่เหลืออีก 9 คน สามารถสังเกตได้โดยง่ายว่าเป็นชายรักร่วมเพศที่แปลงเพศแล้ว

ผู้ที่แนะนำให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแปลงเพศแก่กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 13 คน ได้รับคำแนะนำและข้อมูลเกี่ยวกับการแปลงเพศจากเพื่อนและรุ่นพี่ที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศมาก่อน ที่เหลืออีก 2 คนนั้น คนแรกได้รับคำแนะนำจาก พยาบาลที่อาศัยอยู่ใกล้กัน และคนที่สองได้รับคำแนะนำจากแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดโดยตรงและจากการอ่านหนังสือประกอบ

นายแพทย์ผู้ทำการผ่าตัดแปลงเพศให้กับกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ได้เข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศจากนายแพทย์ปรีชา เตียวทรานนท์ ที่เหลืออีก 3 คน ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศจาก นายแพทย์ไพบูลย์ จิตประไพ นอกเหนือจากนั้นทำการผ่าตัดโดยนายแพทย์ศัลย์ ศัลยศิริ และนายแพทย์สมบูรณ์ ชัยศรีสวัสดิ์สุข

ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดแปลงเพศ

ค่าใช้จ่ายจะอยู่ระหว่าง 35,000 บาท ถึง 75,000 บาท ขึ้นอยู่กับแพทย์ และโรงพยาบาลที่เข้ารับการผ่าตัด และช่วงปีที่ผ่าตัดแปลงเพศ

ผลกระทบต่อสุขภาพ ร่างกาย หลังจากที่ทำผ่าตัดแปลงเพศแล้ว

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย ทุกอย่างมีความสมบูรณ์เหมือนเดิม ที่เหลือจะมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ทำให้ระบบความจำเสื่อมสภาพลง จำอะไรได้น้อยกว่าก่อนทำการผ่าตัดแปลงเพศมีจำนวน 4 คน ที่มีอาการเช่นนี้
2. ระบบการขับถ่ายบัสสาวะติดขัด ควบคุมไม่ได้มีจำนวน 3 คน ที่มีอาการเช่นนี้
3. ร่างกาย อ่อนแอ ใช้กำลังมากไม่ได้ ไม่กระฉับกระเฉง มีจำนวน 3 คน ที่มีอาการเช่นนี้

4. มีการอักเสบของอวัยวะเพศที่ทําใหม่อยู่เสมอ มีจำนวน 2 คน
5. ก้าวขายาว ๆ หรือเตะขาไม่ได้ มีจำนวน 1 คน
6. มีอาการชาที่บริเวณขา ช้างซ้ายเป็นระยะเวลา 6 เดือนหลังจากผ่าตัด มีจำนวน 1 คน

2.3 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมทางเพศตั้งแต่เริ่มมีเพศสัมพันธ์จนถึงก่อนเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับ (Passive) เปรียบเหมือนเพศหญิงที่ชอบจะเป็นผู้ถูกกระทำจากเพศชายเพียงอย่างเดียว ไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนไหนที่เคยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกเลย

พฤติกรรมทางเพศหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน ก็ยังคงเป็นฝ่ายรับเหมือนก่อนที่จะแปลงเพศแต่ลักษณะการมีเพศสัมพันธ์จะแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะคือ

1. กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ โดยร่วมเพศทางอวัยวะเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้วเพียงอย่างเดียวจะไม่ร่วมเพศทางทวารหนัก มีจำนวน 8 คน
2. กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ โดยร่วมเพศทางอวัยวะเพศที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ร่วมกับการร่วมเพศทางทวารหนัก มีจำนวน 7 คน

(ข) กลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยหรือแสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศให้บุคคลภายนอกที่ไม่รู้จักคุ้นเคยทราบถึงการเป็นรักร่วมเพศของเขา แต่สำหรับคนในครอบครัวหรือเพื่อนที่สนิทสนมดีจะทราบถึงการเป็นรักร่วมเพศของพวกเขาดี ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างของคนที่มีลักษณะดังกล่าวจำนวน 15 คน ได้ผลการศึกษาดังนี้ คือ

1. ปัจจัยพื้นฐานทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน มีลักษณะดังนี้
 - ภูมิลำเนาของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ที่ทำการศึกษา จำนวน 15 คนนั้น มีภูมิลำเนา ดังนี้ กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 คน นครสวรรค์ จำนวน 2 คน

ราชบุรี จำนวน 1 คน สมุทรปราการ จำนวน 1 คน น่าน จำนวน 1 คน ลำพูน
จำนวน 1 คน สระบุรี จำนวน 1 คน

จากผลการศึกษาจะพบว่า ภูมิลาเนาของกลุ่มตัวอย่าง จะอยู่ที่
กรุงเทพมหานครค่อนข้างมาก สาเหตุมาจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลส่วนใหญ่ใน
กรุงเทพมหานคร เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้เป็นบุคคลที่ไม่เปิดเผยตัวเอง จะ
ต้องใช้วิธีการที่จะเข้าถึง โดยการแนะนำ ซึ่งวิธีนี้จะทำได้ดีในกรุงเทพมหานคร เพราะ
ในต่างจังหวัดจะทำได้ยากเนื่องจากจะไม่มีใครกล้าเปิดเผยตัวเองเพราะสังคมในต่างจังหวัด
ค่อนข้างที่จะใกล้ชิดกันมากกว่าสังคมของคนในกรุงเทพมหานคร

- อายุของกลุ่มตัวอย่าง จากการรวบรวมข้อมูลอายุของกลุ่ม
ตัวอย่างจะอยู่ระหว่าง 21-33 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ยได้ 27 ปี จากผลการศึกษาในเรื่องอายุ
พบว่าชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกมักที่จะปิดบังตัวเองมากยิ่งขึ้นในช่วงต้นของการเริ่ม
ทำงานหลังจากจบการศึกษา คือเริ่มตั้งแต่อายุ 21 ปีเป็นต้นไป โดยก่อนหน้านี้ในวัยที่กำลัง
ศึกษานั้นในบางคนอาจจะเปิดเผยตัวเองบ้าง แต่ไม่มากเท่ากับกลุ่มที่แปลงเพศ แต่เมื่อเริ่ม
ทำงานทุกคนจำเป็นที่จะต้องไม่แสดงออกเพื่อให้การทำงานสามารถเข้ากับคนอื่นได้ดี และมี
ความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเรียนรู้กระบวนการนี้มาตั้งแต่เด็ก ดังที่
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของมิเชล (Mischel) กล่าวไว้ว่า คนรักร่วมเพศได้เรียนรู้
จากการสังเกตและการดูพฤติกรรมที่แสดงออกไปและเป็นการคาดหวังในพฤติกรรมที่จะ
แสดงออกไปว่าถ้าแสดงออกไปแล้วจะ ได้รับรางวัล เช่น การได้รับการยกย่อง ชมเชย
การยอมรับหรือการลงโทษซึ่งจะเป็นสิ่งที่มาลดพฤติกรรมไม่ให้เกิดขึ้น เช่น การที่สังคม
รังเกียจ เป็นต้น

- การศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาค่อนข้างดี คือ มีผู้จบ
การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน ปริญญาตรี จำนวน 10 คน ปริญญาโท
จำนวน 4 คน

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับ
ปริญญาตรีถึงปริญญาโท จำนวน 14 คน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างสนใจที่จะศึกษาเนื่องจาก
เล็งเห็นผลว่าการศึกษาจะทำให้สามารถทำงานในตำแหน่งที่ดีได้

- รูปแบบของสถานศึกษาในช่วงวัยเด็กจนถึงวัยรุ่นของกลุ่มตัวอย่าง
พบว่า มีจำนวน 9 คน ที่เรียนในโรงเรียนชายล้วน และมี 6 คนที่เรียนในโรงเรียนแบบ
สหศึกษาที่มีทั้งนักเรียนชายและหญิง

จากผลการศึกษาในเรื่องรูปแบบของสถานศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ที่เรียนในโรงเรียนชายล้วนสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนที่เป็นผู้ชายปกติได้เป็น
อย่างดี และจะมีเพื่อนที่มีลักษณะที่ไม่เปิดเผยถึงการเป็นรักร่วมเพศ รวมกลุ่มกันเป็นกลุ่ม
เล็ก ๆ อย่างเช่นในกรณีของไต้งผู้ซึ่งมีเพื่อนผู้ชายที่เป็นชายปกติ และเป็นชายรักร่วมเพศที่
ไม่แสดงออก ไต้งกล่าวว่า "ผมมีทั้งเพื่อนผู้ชายจริง และเพื่อนที่เป็นเกย์ไม่แสดงออก ผม
สามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ดีไม่มีปัญหา แต่กับพวกที่กระตุงกระตุง ผมค่อนข้างจะอยู่ห่าง ๆ
เพราะกลัวคนทั่วไปจะรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน" ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในโรงเรียนแบบ
สหศึกษานั้นจะสามารถคบหากับเพื่อน ได้ทั้งชายและหญิง เหมือนคนปกติทั่วไป

- อาชีพที่ทำก่อนที่จะมาทำอาชีพในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง
ประกอบอาชีพ ดังนี้

รับราชการ	จำนวน	3	คน
ธุรกิจค้าขายสินค้า	"	2	คน
พนักงานบริษัทเอกชน	"	2	คน
ผู้จัดการร้านอาหาร	"	1	คน
พนักงานต้อนรับของ โรงแรม	"	1	คน
พนักงานบริการผู้โดยสารบนเครื่องบิน	"	1	คน
ประชาสัมพันธ์ห้างสรรพสินค้า	"	1	คน
ตัวแทนจำหน่ายประกันชีวิต	"	1	คน
ผู้จัดการฝ่ายดูแลลูกค้า	"	1	คน
นักออกแบบผลิตภัณฑ์	"	1	คน
พนักงานธนาคาร	"	1	คน

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพที่มีความมั่นคง
ค่อนข้างสูง และส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพที่ให้บริการแก่ลูกค้า ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นผู้ให้

บริการที่มักสร้างความประทับใจให้กับผู้ใช้บริการ และในการทำงานมักจะสร้างความสัมพันธ์ที่แก่เพื่อนร่วมงานทั้งหญิงและชายได้เป็นอย่างดี

- อาชีพในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพดังต่อไปนี้
ทำงานในบริษัทเอกชนที่มีความมั่นคงสูง	จำนวน	5 คน
รับราชการ	"	4 คน
กิจการส่วนตัว	"	2 คน
พนักงานบริการผู้โดยสารบนเครื่องบิน	"	1 คน
ธุรกิจค้าขายสินค้า	"	1 คน
รัฐวิสาหกิจ	"	1 คน
รับปรึกษาและจัดพิธีกรรม	"	1 คน

จากผลการศึกษาในเรื่องของอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพที่มีความมั่นคงและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ในการทำงานกลุ่มตัวอย่างสามารถเข้ากับเพื่อนร่วมงานได้เป็นอย่างดี และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานทุกคน

- รายได้ในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง

เดือนละประมาณ	6,500 บาท	จำนวน	1 คน
"	8,000 บาท	"	1 คน
"	10,000 บาท	"	1 คน
"	15,000 บาท	"	2 คน
"	20,000 บาท	"	1 คน
"	25,000 บาท	"	1 คน
"	30,000 บาท	"	6 คน
"	50,000 บาท	"	1 คน
"	100,000 บาท	"	1 คน

จากผลการศึกษาในส่วนของการรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่ดี สามารถทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตได้ เทียบเท่าหรือดีกว่าเพศชายปกติทั่วไป

- การมีคู่ครองในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคู่ครองจำนวน 6 คน ไม่มีคู่ครองจำนวน 9 คน ในกลุ่มที่มีคู่ครองนั้น ระยะเวลาในการอยู่กับคู่ครองจำแนกได้ดังนี้

การอยู่ร่วมกันกับคู่ครองเป็นระยะเวลา 2 เดือน	จำนวน 1 คน
" 8 เดือน	" 1 คน
" 2 ปี	" 1 คน
" 4 ปี	" 1 คน
" 5 ปี	" 1 คน
" 7 ปี	" 1 คน

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีคู่ครองเป็นจำนวนถึง 9 คน มีสาเหตุมาจากการไม่แสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศ ทำให้โอกาสที่จะเจอคู่ครองที่มีรสนิยมทางเพศที่ตรงกันเป็นไปได้ยาก

- จำนวนของคู่ครองที่กลุ่มตัวอย่างเคยมีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ที่ไม่เคยผ่านการมีคู่ครองมาเลย มีจำนวน 8 คน

ผู้ผ่านการมีคู่ครองมาแล้ว 1 ครั้ง	จำนวน 2 คน
" 3 "	" 1 "
" 5 "	" 1 "
" 6 "	" 1 "
" 7 "	" 1 "
" 12 "	" 1 "

จากผลการศึกษาในเรื่องคู่ครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยผ่านการมีคู่ครองนั้นทุกคนมีความต้องการที่จะมีคู่ครอง แต่ต้องพบอุปสรรคมากมาย ดังเช่น หนองผู้ซึ่งมีตำแหน่งสูงในรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง กล่าวว่า "อยากมีแฟนมาก แต่ก็ไม่กล้าแสดงตัว กลัวคนใต้บังคับบัญชาจะรู้แล้วทำให้เสียระบบการปกครอง เจ้านายก็อาจจะไม่ให้ความไว้วางใจเหมือนเก่า ก็เลยต้องอยู่คนเดียว เห็นคนอื่นเค้ามีแฟนก็อิจฉาเค้า" บัณฑิตของหนองก็คล้ายกับเปิ้ลผู้ซึ่งรับราชการในทบวงมหาวิทยาลัย กล่าวว่า "บางทีก็เจอคนถูกใจ แต่ด้วยความที่หม้อยู่ในสถานะของความเป็นอาจารย์ซึ่งคงไม่ดีแน่หากนักศึกษาไปเห็นเราเดินจี๋กับผู้ชายด้วยกัน" ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีคู่ครองและผ่านการมีคู่ครองมาแล้วนั้น ในการอยู่ร่วมกับคู่ครอง จะแสดงออกในลักษณะการเป็นเพื่อนสนิทต่อหน้าคนทั่วไป เมื่ออยู่โดยลำพังจึงจะกล้าแสดงบทบาทของการเป็นคู่ครองกัน และเมื่ออยู่กับเพื่อนที่สนิทจึงจะเปิดเผยถึงการเป็นคู่ครองซึ่งกันและกัน

- สาเหตุในการเลิกร้างกับคู่ครองของกลุ่มตัวอย่าง มีหลาย

สาเหตุดังนี้

1. การนอกใจปันใจ ไปให้ผู้อื่นซึ่งเป็นชายรักร่วมเพศเหมือนกัน ทำให้เป็นสาเหตุที่จะต้องเลิกร้างกัน มีจำนวน 6 คน
2. การเบื่อหน่ายซึ่งกันและกัน ทำให้เป็นสาเหตุให้ต้องเลิกร้างกัน จำนวน 6 คน
3. อุปนิสัยไม่สามารถเข้ากันได้ โดยมีความไม่เข้าใจอีกฝ่ายหรือการเอาแต่ใจตัวเอง จนเป็นสาเหตุทำให้เลิกร้างกัน มีจำนวน 3 คน
4. การพบคู่ครองใหม่ที่ดีกว่าเดิม มีจำนวน 1 คน
5. การที่มีที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลยากแก่การติดต่อพบปะกัน ทำให้เลิกร้างกันไปมีจำนวน 1 คน
6. ทักษะไม่ดีตรงกัน จำนวน 1 คน
7. ไม่มีเวลาที่เพียงพอให้กัน ทำให้เกิดความห่างเหินและเลิกร้างกันไปในที่สุด มีจำนวน 1 คน
8. ความต้องการที่จะมีชีวิตอิสระ ไม่ผูกมัดกับผู้อื่น ทำให้เลิกร้างกับคู่ครอง มีจำนวน 1 คน

9. การที่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับครอบครัวของคู่ครอง ทำให้เกิดการเลิกร้างกันไป มีจำนวน 1 คน

- ความมั่นใจในคู่ครองคนปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความมั่นใจในคู่ครองแบ่งได้ดังนี้

1. มีความมั่นใจมากในตัวคู่ครองว่าจะสามารถอยู่ร่วมกันไปอีกนาน มีจำนวน 1 คน
2. มีความมั่นใจปานกลางคิดว่าอาจจะอยู่กันไปอีกระยะหนึ่ง มีจำนวน 2 คน
3. ไม่มีความมั่นใจในคู่ครองเลย คิดว่าคงมีวันใดวันหนึ่งที่ต้องเลิกร้าง มีจำนวน 3 คน
4. ไม่มีความเห็นเนื่องจากปัจจุบันไม่มีคู่ครอง มีจำนวน 9 คน

จากผลการศึกษาในเรื่องความมั่นใจในคู่ครองคนปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คนนั้น จะพบได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคู่ครองจะขาดความมั่นใจในเรื่องการครองคู่กับคู่ครอง ซึ่งมีเหตุผลที่มีความคล้ายคลึงกับสาเหตุของการเลิกรากับคู่ครองคนก่อน ๆ จะมีเหตุผลที่แตกต่างกันบ้างในกรณีของ เอ็กซ์ ที่ขาดความมั่นใจในคู่ครองเนื่องจากสาเหตุที่ทางครอบครัวของคู่ครองมีโครงการที่จะให้คู่ครองของเอ็กซ์แต่งงานกับผู้หญิง ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นความสัมพันธ์ของเอ็กซ์และคู่ครองก็ต้องจบลง

- บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยด้วยในปัจจุบัน พบว่า
อยู่ร่วมกับบิดา มารดา พี่ น้อง ญาติ	จำนวน	9 คน
อยู่ร่วมกับคู่ครอง	"	1 "
อยู่คนเดียวตามลำพัง	"	5 "

จากผลการศึกษา จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างจะอาศัยอยู่กับบิดา มารดา พี่น้อง ญาติ มากกว่าที่จะอยู่กับคู่ครอง และมากกว่าการอยู่คนเดียวตามลำพัง เพราะมีความเข้าใจกัน สามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดี ไม่สร้างความอึดอัดใจแก่คนในครอบครัว เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างไม่ปิดบังในส่วนของการเป็นคนรักร่วมเพศกับครอบครัว

- ลักษณะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นครอบครัวเดี่ยว จำนวน 13 คน และเป็นครอบครัวขยาย จำนวน 2 คน ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษามีบุตรเป็นชายล้วน จำนวน 2 ครอบครัว เป็นหญิงล้วนโดยไม่ได้ับรวมกลุ่มตัวอย่างเข้าไปด้วย มีจำนวน 4 ครอบครัว และมีทั้งบุตรชายและหญิงรวมกัน เป็นจำนวน 9 ครอบครัว

- ข้อมูลของ บิดา และมารดา

- สถานภาพสมรสของบิดา และมารดาของกลุ่มตัวอย่าง
ยังคงอยู่ร่วมกัน จำนวน 11 คน

หม้ายเนื่องจากคู่สมรสเสียชีวิต " 1 "

หย่าร้าง " 3 "

- อายุของบิดาของกลุ่มเป้าหมาย อยู่ช่วงระหว่าง 48-78 ปี

- อายุของมารดาของกลุ่มเป้าหมาย อยู่ช่วงระหว่าง 41-75 ปี

- อาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีอาชีพจำแนกได้ดังนี้

รับราชการ 4 คน

ทำธุรกิจส่วนตัว 4 คน

ค้าขาย 3 คน

ทำงานบริษัทเอกชน 2 คน

นักการเมือง 1 คน

ไม่ทราบเนื่องจากขาดการติดต่อกับบิดา 1 คน

- อาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีอาชีพจำแนกได้ดังนี้

เป็นแม่บ้าน ไม่มีอาชีพ 7 คน

ค้าขาย 4 คน

รับราชการ 3 คน

ทำธุรกิจส่วนตัว 1 คน

ระดับ ดังนี้

- การศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการศึกษาหลาย

ประถมต้น	3	คน
มัธยมต้น	2	คน
มัธยมปลาย	1	คน
ปวช.	4	คน
อนุปริญญา	1	คน
ปริญญาตรี	4	คน

ระดับ ดังนี้

- การศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีการศึกษาหลาย

ประถมต้น	4	คน
มัธยมต้น	1	คน
มัธยมปลาย	3	คน
ปวช.	1	คน
อนุปริญญา	1	คน
ปริญญาตรี	2	คน
ไม่มีการศึกษา	3	คน

จากผลการศึกษาข้อมูลของบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่า บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างมีการหย่าร้างค่อนข้างมาก ซึ่งจะมีผลต่อกลุ่มตัวอย่างที่จะทำให้พวกเขาขาดแบบอย่างจากบิดา

ในส่วนของอายุของบิดามารดานั้น พบว่า มีการกระจายของช่วงอายุ เป็นปกติเหมือนบุคคลทั่วไป

อาชีพของบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลาย โดยส่วนใหญ่มารดาจะเป็นแม่บ้านไม่มีอาชีพ ส่วนบิดาจะประกอบอาชีพที่ต้องทุ่มเทเวลาให้กับงานมาก ทำให้มีเวลาให้กับครอบครัวค่อนข้างน้อย

การศึกษาของบิดาและมารดาอยู่ในเกณฑ์ที่กระจายเป็นปกติเหมือนบุคคลทั่วไป

2. ข้อมูลเฉพาะตัว

2.1 ลักษณะจิตใจ

กลุ่มชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยหรือแสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศให้บุคคลภายนอกที่ไม่รู้จักคุ้นเคยทราบถึงการเป็นรักร่วมเพศของเขา ที่ทำการศึกษาในเรื่องลักษณะทางจิตใจได้แยกรายละเอียดของข้อมูล ดังนี้

ความรู้สึกที่เริ่มชอบเพศเดียวกัน เริ่มขึ้นเมื่ออยู่ในช่วงอายุต่าง ๆ

แบ่งได้ดังนี้

- กลุ่มที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกันเมื่ออยู่ในช่วงอายุ 5-6

ปี ตัวอย่างเช่น

"เปิ้ล" วัย 30 ปี กล่าวถึงการเริ่มมีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันว่าเขาเริ่มมีความรู้สึกเช่นนี้กับบิดาของตนเอง ในช่วงวัย 5-6 ปี ที่ยังนอนร่วมเตียงกับบิดาและมารดา เปิ้ลจะมีความรู้สึกในเชิงชู้สาวกับบิดา จะทิ้งหวงบิดาทุกครั้งที่เห็นบิดาสัมผัสถูกต้องเนื้อตัวกับมารดา จะรู้สึกอิจฉามารดาอยู่เสมอ ความรู้สึกเช่นนี้หมดไปเมื่ออายุได้ 7 ปี โดยเริ่มหันมาสนใจเพศเดียวกันที่เป็นเพื่อนรุ่นพี่ที่โรงเรียน โดยเริ่มมีการกอดจูบและสัมผัสกันแต่ภายนอกเท่านั้น

"เด่น" วัย 33 ปี เริ่มชอบเพื่อนผู้ชายและจะเซินอายุวังหน้เพื่อนชายที่ตนชอบในวัย 5-6 ขวบ เด่นจะมีความสุขเมื่อได้อยู่ใกล้เพื่อนชายที่มีความสุภาพ อ่อนโยน ไม่รังแกเด่น

- กลุ่มที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกัน เมื่ออยู่ในช่วงอายุ 7-8

ปี ตัวอย่างเช่น

"เอ็กซ์" วัย 24 ปี เริ่มชอบที่จะใกล้ชิดกับคนงานชายที่ทำงานในบ้านของเอ็กซ์ เขาจะมีความสุขที่ได้รับการดูแลและสัมผัสจากคนงานชายคนที่เขาแอบชอบเสมอ

"เท่ง" วัย 31 ปี บ้านของเขาเป็นค่ายฝึกนักมวย โดยมีบิดาเป็น
เจ้าของค่าย เท่งกล่าวว่า "ผมไม่ชอบการชกมวยเลย เกลียดมาก แต่ชอบนักมวย แอบ
ชอบนักมวยในค่ายมาตั้งแต่เด็ก แต่ก็ได้แค่ชอบกับแอบดูเค้าอาบน้ำกัน"

- กลุ่มที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกันเมื่ออยู่ในช่วงอายุ 9-10

ปี ตัวอย่างเช่น

"เจี๊ยบ" วัย 31 ปี เริ่มรู้สึกชอบเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่เป็นชายตั้งแต่
เรียนประถมต้น แต่ได้แค่เพียงแอบชอบอยู่ในใจ เพราะไม่กล้าแสดงออกให้ใครรู้

- กลุ่มที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกัน เมื่ออยู่ในช่วงอายุ

11-12 ปี ตัวอย่างเช่น

"หนอน" วัย 30 ปี เริ่มชอบเพื่อนร่วมชั้นเรียน แต่ไม่แสดงออก
เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และเกรงกลัวว่ามารดาจะทราบจึงได้ปิดบังไม่กล้าแสดงออก

"ดอน" วัย 27 ปี ชอบที่จะคลุกคลีกับเพื่อนผู้ชายที่หน้าตาดี ดอน
กล่าวว่า "ชอบเล่นกอล์ฟติดแห้วกับเพื่อนที่หล่อ ๆ ซึ่งพอโดนเค้าสัมผัสแรง ๆ เราก็จะมี
อารมณ์ที่ต้องหยุดแล้ววิ่งหนี กลัวเค้ารู้ว่าเราคิดไม่ซื่อกับเพื่อน"

"บ๊อบ" วัย 25 ปี "ม้า" วัย 33 ปี "อ้วน" วัย 30 ปี ล้วนแล้วแต่
มีความรู้สึกชอบเพื่อนผู้ชายในชั้นเรียน ตั้งแต่อายุประมาณ 12 ปี โดยที่ทุกคนแอบชอบเพื่อน
ผู้ชายอยู่เจี๊ยบ ๆ ไม่เปิดเผยถึงความรู้สึก เนื่องจากมีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

- กลุ่มที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกันเมื่ออยู่ในช่วงอายุ

13-14 ปี ตัวอย่างเช่น

"เชียร์" วัย 32 ปี มีความรู้สึกชอบเพื่อนผู้ชายที่เป็นหัวหน้าห้อง
ในขณะที่เรียนมัธยมต้น เชียร์กล่าวว่า "ชอบหัวหน้าห้องมาก เค้าหล่อและเก่ง เป็นคน
สุภาพ หลงรักเค้ามาก ซื่อของมาฝากเค้าอยู่บ่อย ๆ เราสนิทกันมาก เค้าไม่ได้คิดอะไร
กับเรา แต่เราติดกับเค้าเหมือนแฟนเลยละ"

"ไต้ง" วัย 30 ปี มีความรู้สึกชอบเพศชายหลังจากที่มีประสบการณ์ทางเพศกับคู่อรักเพศหญิงแล้วไม่ประทับใจ เขาจึงหันมาสนใจเพื่อนสนิทที่ไต้งมีความรู้สึกชอบอันที่ได้อยู่ใกล้ชิด ไต้งกล่าวว่า "ผมชอบชวนเค้ามานอนที่บ้าน พอเค้าหลับ ผมก็ได้แก๊งค์เค้า เค้าไม่ได้คิดอะไรกับผมหรอก แต่ผมคิด ผมชอบอันมากที่ได้นอนใกล้เค้า มีความสุขมากกว่าที่ได้นอนกับแฟนที่เป็นผู้หญิง ซึ่งผมเคยมีอะไรกับแฟนผู้หญิง 2 ครั้ง แต่รู้สึกว่ามันไม่ใช่สิ่งที่เราต้องการ"

- กลุ่มที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกัน เมื่ออยู่ในช่วงอายุ 15-16 ปี ตัวอย่างเช่น

"สมพล" วัย 21 ปี มีความหลงใหลในภาพถ่ายของดารารายชาวอเมริกัน สมพลกล่าวว่า "ผมเก็บสะสมรูปเจมส์ดีนไว้เยอะมาก ผมเหมือนตกหลุมรักเค้า ดูรูปแล้วก็จินตนาการว่าได้กอดได้สัมผัสกับเค้า ซึ่งมันทำให้ผมตัดสินใจมาจนเดี๋ยวนี้ ที่ผมจะชอบแต่ฝรั่ง ไม่ชอบคนไทย คนผมสีด้าเลย จะมีแฟนที่เป็นฝรั่งเท่านั้น"

"หนุ่ม" วัย 28 ปี เคยมีคู่อรักเป็นหญิง แต่พบว่าไม่มีความรู้สึกที่ดีเท่ากับการได้ใกล้ชิดกับเพื่อนผู้ชาย หนุ่มกล่าวว่า "ผมมีแฟนเป็นหญิงสวยมาก มีแต่คนอิจฉา แต่ผมกลับไม่ภูมิใจ เพราะในใจผมแอบปลื้มเพื่อนผู้ชายซึ่งหน้าตาธรรมดา แต่เค้าดูจะเอาใจใส่ผมเป็นพิเศษ มากกว่าแฟนหญิงของผมเสียอีก"

- กลุ่มที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกันเมื่ออายุมากกว่า 17 ปี ตัวอย่างเช่น

"ธรร" วัย 27 ปี เริ่มรู้สึกว่าชอบเพศเดียวกันเมื่ออายุ 19 ปี ซึ่งก่อนหน้านี้ ธรร ผ่านการมีคนรักเป็นหญิงมาหลายคน และเธอก็ประทับใจในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง แต่เมื่อถึงตอนที่ธรรเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา ธรรมีโอกาสได้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนที่เรียนในชั้นปีเดียวกันที่เป็นชายรักร่วมเพศที่แสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศ ทำให้ธรรเกิดความประทับใจในการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายด้วยกัน และเธอก็เริ่มมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชายอีกหลายคน จนในที่สุดเธอก็หันมาสนใจเพศชายเพียงอย่างเดียว เลิกสนใจเพศหญิงไปเลย

จากผลการศึกษาในส่วนของการที่กลุ่มตัวอย่างเริ่มมีความรู้สึกของเพศเดียวกันของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีช่วงอายุในการเริ่มชอบเพศเดียวกันที่ต่างกันออกไป โดยเริ่มตั้งแต่อายุ 5 ปี จนถึง 19 ปี ช่วงอายุที่พบมากที่สุดในการเริ่มต้นคือ ช่วงอายุ 11-12 ปี ซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของเด็กวัยรุ่นในการที่เลือกทางเดินของชีวิต และเริ่มหาประสบการณ์ในการมีความรัก แต่ยังไม่เริ่มการมีเพศสัมพันธ์เป็นเพียงแต่การคบหากันในลักษณะคู่รักเท่านั้น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างบางคนจะมีคนรักที่เป็นเพศหญิงมาก่อนที่จะหันมาสนใจเพศชาย แต่บางคนก็เริ่มต้นสนใจเพศชายก่อน ทำให้ไม่สนใจเพศหญิงอีกเลย

การเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันของกลุ่มตัวอย่าง เริ่มขึ้นเมื่ออายุแตกต่างกันดังนี้

- กลุ่มที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออายุ 12 ปี ได้แก่ "เอ็กซ์" เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ชายที่เรียนที่เดียวกัน และบ้านอยู่ใกล้กัน โดยที่เริ่มต้นจากการสัมผัสกันภายนอก มีการเล้าโลมจนเกิดอาการคันตัว ทำเช่นนี้อยู่หลายครั้ง จนในที่สุดก็พบกับวิธีการที่จะถึงจุดสุดยอดโดยการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนคนนั้น และมีความสัมพันธ์กันเรื่อยมา โดยที่ทางครอบครัวไม่มีใครทราบ นับเวลาจากที่เริ่มรู้ตัวว่าชอบเพศเดียวกันจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 5 ปี

"ม้า" มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับรุ่นพี่ที่เป็นเพศชายที่มีลักษณะของคนรักร่วมเพศซึ่งทำให้ม้าเกิดความประทับใจในการมีเพศสัมพันธ์กับเพศชายและเริ่มชอบเพศเดียวกัน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

- กลุ่มที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออายุ 13 ปี ได้แก่ "เปิ้ล" มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายที่เรียนร่วมชั้นเดียวกัน นับเวลาจากที่เริ่มรู้ตัวว่าชอบเพศเดียวกันจนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 8 ปี

"เด่น" มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่มีอายุมากกว่าหลายปี เด่นกล่าวถึงในเรื่องนี้ว่า "เจอพี่คนที่มีเซ็กซ์ด้วยกันครั้งแรกที่วัด เราอาศัยพระอยู่วัดเดียวกัน แกก็เข้ามาพูดคุยกับเราดี แล้วแกก็ให้ผมไปนอนด้วย ตอนแรก ๆ ก็แค่กอด แต่ต่อมาแกก็เริ่มทำ

อะไรกับผมมากขึ้น ๆ แรก ๆ ก็กลัว แต่ต่อมาก็รู้ว่าชอบ" นับเวลาจากที่เริ่มรู้ว่าชอบเพศเดียวกันจนเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 7 ปี

"บ๊อบ" มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนผู้ชายที่เรียนห้องเดียวกัน นับเวลาจากเริ่มรู้ว่าจนถึงการมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 1 ปี

- กลุ่มที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออายุ 15 ปี ได้แก่

"ทอน" มีเพศสัมพันธ์กับรุ่นพี่ที่เรียนโรงเรียนเดียวกัน ทอนกล่าวถึงเหตุการณ์ครั้งนั้นว่า "มีงานนิทรรศการของโรงเรียนซึ่งโรงเรียนผมเป็นโรงเรียนชายล้วน พวกผมจะต้องค้างคืนทำงานกันที่โรงเรียน ผมก็เลยมีโอกาสได้ลองมีอะไรกับผู้ชาย เพราะใจชอบอยากจะทำลอง พี่คนที่ผมยุ่งด้วยเค้าก็คงเหมือนกัน กอดกันไปกอดกันมาก็เลยมีอะไรกัน ซึ่งผมประทับใจและติดใจมาก" นับเวลาจากการเริ่มสนใจเพศเดียวกันจนถึงการมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 4 ปี

"โต้ง" มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายครั้งแรกกับเพื่อนของเพื่อนสนิทที่มีการแนะนำให้รู้จักกัน แล้วชักชวนไปเที่ยวบ้าน โต้งเล่าเหตุการณ์ให้ฟังว่า "เค้าชวนผมไปดูวีดีโอที่บ้านเค้า พอไปถึงเค้าฉายหนังให้ดู คือ เค้าคงมีประสบการณ์เรื่องนี้มาแล้ว เค้าเลยจับจุดเราถูก พอผมดูก็มีอารมณ์ เค้าก็เลยจัดการปล้ำผมซะเลย ซึ่งผมอยากลองอยู่แล้วและก็รู้ตัวล่วงหน้าแล้วก็เลยได้สนุกกัน" นับเวลาจากการเริ่มรู้ว่าจนถึงการมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 2 ปี

- กลุ่มที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออายุ 16 ปี ได้แก่

"แห่ง" มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนที่เรียนโรงเรียนเดียวกัน โดยแห่งถูกชักชวนให้เข้าห้องน้ำห้องเดียวกันและมีการเล่าโลม ซึ่งแห่งกล่าวว่า "รู้สึกชอบเพื่อนคนนี้มานานแล้ว แต่ผมไม่กล้า ก็อ้อยอ่อยกันไปเรื่อยๆ จนสบโอกาส ได้เข้าห้องน้ำห้องเดียวกัน จึงได้รู้จักกับการมีอะไรกับผู้ชายซึ่งเป็นสิ่งที่ผมฝันมานาน" นับเวลาจากที่เริ่มรู้ว่าชอบเพศเดียวกันจนถึงการมีเพศสัมพันธ์ เป็นเวลา 8 ปี

"เจียบ" มีเพศสัมพันธ์กับรุ่นน้องที่โรงเรียน เนื่องจากเจียบเป็นชายที่หน้าตาดีมีคนหนึ่ง จึงถูกเพื่อน ๆ ในโรงเรียนที่มีพฤติกรรมของชายรักร่วมเพศที่

แสดงออกหมายปอง และตัวเจี๊ยบเองก็รู้ว่าชอบเหมือนกัน แต่มาสบโอกาสเมื่อมีรุ่นน้องคนหนึ่งซึ่งเจี๊ยบสนใจ และมีการพูดคุยชักชวนไปเที่ยวที่บ้านของอีกฝ่าย และได้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์และเจี๊ยบประทับใจการมีเพศสัมพันธ์ครั้งนี้มากกว่าที่เคยมีกับผู้หญิง นับเวลาจากที่เจี๊ยบเริ่มรู้ว่าชอบเพศเดียวกัน จนเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 6 ปี

- กลุ่มที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออายุ 17 ปี ได้แก่ "เชียร์" โดยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนที่โรงเรียนซึ่งเชียร์แอบชอบมานาน และสบโอกาสเมื่อได้ชวนเขาไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วยกัน และเชียร์เริ่มต้นความสัมพันธ์ก่อนโดยการเล่าโลมและในที่สุดอีกฝ่ายก็ยินยอม นับเวลาจากที่เชียร์เริ่มต้นสนใจเพศเดียวกัน จนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 4 ปี

- กลุ่มที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออายุ 18 ปี ได้แก่ "ดอน" ผู้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมาก่อน แต่ไม่ประทับใจ แต่เมื่อได้มีโอกาสได้มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องที่มีลักษณะของชายรักร่วมเพศ ดอนเกิดความประทับใจ และเลิกการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโดยเด็ดขาด ระยะเวลาตั้งแต่ดอนเริ่มสนใจเพศเดียวกันจนถึงการมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 6 ปี

"อ้วน" มีเพศสัมพันธ์กับรุ่นพี่ที่มหาวิทยาลัย เนื่องจากรุ่นพี่นั้นเมาสุราจนขาดสติ และอ้วนมีความต้องการอยากลองการมีเพศสัมพันธ์ อ้วนจึงเริ่มเล่าโลมก่อน จนเกิดการมีเพศสัมพันธ์ขึ้น ระยะเวลาตั้งแต่อ้วนเริ่มรู้ว่าชอบเพศเดียวกัน จนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 6 ปี

"หนุ่ม" มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันในสถานที่เที่ยวสำหรับนั่งดื่มสุราและฟังเพลง เมื่อได้รู้จักพูดคุยกันจึงเกิดการสร้างความสัมพันธ์ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งก่อนหน้านี้หนุ่มมีคนรักเป็นผู้หญิงมาโดยตลอด แต่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเลย ระยะเวลาตั้งแต่หนุ่มเริ่มรู้ว่าชอบเพศเดียวกัน จนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลา 2 ปี

- กลุ่มที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออายุ 19 ปี ได้แก่ "ธรร" มีประสบการณ์ในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงมามากมาย จนมา

ถึงเมื่อวัย 19 ปี ธรผิดหวังจากคนรักที่เป็นผู้หญิงในช่วงที่ธรมีอาการซึมเศร้า ธรได้พบกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเข้ามาลอบใจ และให้กำลังใจธร ทำให้ชีวิตธรมีความสุขขึ้น และเพียงไม่นานความสัมพันธ์ได้ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์กันขึ้น และเป็นสิ่งที่ธรประทับใจและคิดว่า เป็นสิ่งที่ธรต้องการมากที่สุด

- กลุ่มที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเมื่ออายุ 20 ปี ได้แก่ "สมพล" ผู้ที่ฝังใจกับภาพถ่ายดาราราชชายชาวอเมริกัน และสมพลมี

โอกาสที่จะรู้จักชายชาวต่างชาติผ่านทาง การติดต่อด้วยคอมพิวเตอร์ จนมีโอกาสได้นัดเจอ และมีเพศสัมพันธ์ ระยะเวลาตั้งแต่สมพลเริ่มรู้ว่าหลงรักดาราราชในรูปภาพจนมีประสบการณ์ทางเพศกับชาย เป็นเวลา 5 ปี

จากการศึกษาในเรื่องของช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 12 ปี จนถึง 20 ปี กลุ่มตัวอย่างบางคนใช้เวลาในการเริ่มรู้สึกตัวว่าชอบเพศเดียวกัน จนถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์กันภายในปีเดียวกัน แต่ในบางคนทิ้งระยะห่างถึง 8 ปีก็มี ซึ่งในการเริ่มความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายนั้น กลุ่มตัวอย่างบางคนก็เป็นผู้เริ่มต้นความสัมพันธ์ก่อน บางคนก็ถูกอีกฝ่ายเป็นผู้เริ่มก่อนความสัมพันธ์ก่อน บุคคลในกลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้น มีทั้งลักษณะที่เป็นผู้ชายปกติ และมีทั้งผู้ชายที่มีลักษณะของการเป็นรักร่วมเพศ

- การมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศหรือผู้หญิงของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็นกลุ่มได้ดังนี้

กลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ เลย มีจำนวน 8 คน

กลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศ มีจำนวน 7 คน

ในส่วนของกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศทั้ง 7 คนนั้น ใน

ปัจจุบันไม่พบว่ามีผู้ใดในกลุ่มที่ยังคงมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศอีก

- บุคคลลักษณะของเพศชายที่มีอิทธิพลดึงดูดใจต่อกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน จะมีความพึงพอใจในเพศชายที่มีลักษณะ

แตกต่างกัน ดังนี้

1. กลุ่มที่ชอบเพศชายที่เป็นผู้ชายปกติ ไม่มีลักษณะของคนรักร่วมเพศ มีจำนวน 1 คน
2. กลุ่มที่ชอบเพศชายที่เป็นทั้งผู้ชายปกติ และผู้ชายที่มีลักษณะของคนรักร่วมเพศ มีจำนวน 5 คน
3. กลุ่มที่ชอบเพศชายที่เป็นชายที่มีลักษณะของคนรักร่วมเพศ มีจำนวน 9 คน

- ความคิดเกี่ยวกับการแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มที่ไม่เคยคิดที่จะแปลงเพศ มีจำนวน 11 คน โดยมีเหตุผลของการที่ไม่คิดจะแปลงเพศ ดังนี้

"ม้า" มีความคิดว่าหากแปลงเพศแล้ว จะทำให้สมรรถภาพทางเพศสูญหายไป และคงทำให้ชีวิตไม่มีความสุข เพราะจะต้องทนกับความอึดอัด

"เด่น" กล่าวว่า "การแปลงเพศเป็นทางเลือกของคนบางคน แต่สำหรับพี่คิดว่าไม่ใช่ทางเลือกที่ดีและเหมาะสม"

"หนุ่ม" กล่าวว่า "ผมไม่คิดแปลงเพศหรอกครับ เพราะหุ่นไม่ให้แต่จริง ๆ แล้วผมว่าผมไม่ได้อยากเป็นผู้หญิง ผมเพียงแต่ชอบผู้ชายเท่านั้นเอง"

"เอ็กซ์" คิดว่าความสุขจากการร่วมเพศที่แท้จริง จะต้องมาจากอวัยวะเพศที่ธรรมชาติสร้างมาเท่านั้น

"บ๊อบ" มีความคิดว่าพวกแปลงเพศแล้วคงไม่สามารถดำเนินชีวิตให้เข้ากับสังคม และคงจะกลายเป็นคนที่ขาดคุณสมบัติที่ดีในการทำงานแน่นอน

"อ้วน" มีความพอใจกับเพศในปัจจุบันมากที่สุด ซึ่งคนอื่น ๆ ที่เหลือก็มีความคิดเหมือนอ้วน

ดังนี้

2. กลุ่มที่เคยคิดที่จะแปลงเพศ แต่ล้มเลิกความตั้งใจด้วยเหตุผล

"หนอน" เคยคิดว่าเมื่อโตขึ้นหากมีความพร้อมก็อยากที่จะแปลงเพศ

แต่ก็ล้มเลิกความคิด เนื่องจากเหตุผลที่ว่าเมื่อแปลงเพศแล้วคงจะไม่สามารถดำรงชีพในสังคมได้ บิดาและมารดาก็คงรับไม่ได้ที่บุตรทำเช่นนั้น

"ไต้ง" เคยคิด แต่ก็ล้มเลิกความคิดไป เพราะเห็นว่าไม่สมควรและไม่เหมาะกับตัวเอง และสถานภาพทางสังคม และครอบครัวคงรับไม่ได้แน่นอน

"เหน่ง" มีความคิดเช่นเดียวกับไต้ง

"เซียร์" เคยคิดว่าจะแปลงเพศเช่นกัน แต่แล้วก็ล้มเลิกเพราะหาเหตุผลมาสนับสนุนว่าจะทำให้ชีวิตดีขึ้นไม่ได้ เพราะคิดแล้วว่าหากแปลงเพศ จะต้องพบกับปัญหามากมายและที่สำคัญคนในครอบครัวต้องยอมรับไม่ได้แน่

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดที่จะแปลงเพศของกลุ่มตัวอย่างนั้น สามารถสรุปถึงเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่าง ไม่คิดที่จะแปลงเพศได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการแปลงเพศเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับตัวเอง ทั้งทางด้านสรีระและทางด้านจิตใจเพราะพวกเขาไม่มีความต้องการที่จะมีสรีระเหมือนผู้หญิง มีเพียงจิตใจที่ชอบเพศชาย แต่ก็ไม่เหมือนผู้หญิงทั้งหมด จิตใจพวกเขายังมีความเป็นชายมากกว่าความเป็นผู้หญิง

2. กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ครอบครัวของพวกเขาจะไม่สามารถยอมรับการที่บุตรชายของครอบครัวจะแปลงเพศ และจะต้องมีการต่อต้านจนถึงการขัดแย้งอย่างรุนแรงอย่างแน่นอน

3. กลุ่มตัวอย่างคิดว่าจะต้องพบอุปสรรคในการทำงาน และการอยู่ร่วมกับคนในสังคม เพราะสังคมยังไม่มีที่ยอมรับคนที่แปลงเพศมากนัก จึงทำให้พวกเขาล้มเลิกความตั้งใจ

-ความตระหนักเกี่ยวกับเพศในปัจจุบัน และความปรารถนาเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง 3 คน กล่าวว่าตนมีความรู้สึกเป็นเพศชายร้อยละ 99 และมีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิงเพียงร้อยละ 1 ทั้ง 3 คนกล่าวว่าหากเกิดได้ใหม่ขอเกิดเป็นเพศชายปกติ

กลุ่มตัวอย่าง 5 คน กล่าวว่าตนมีความรู้สึกว่าเป็นเพศชายร้อยละ 90

และมีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิงร้อยละ 10 ทั้ง 5 คน กล่าวว่าหากเกิดได้ใหม่ขอเกิดเป็นเพศชายปกติ

กลุ่มตัวอย่าง 4 คน กล่าวว่าตนเองมีความรู้สึกว่าเป็นเพศชายร้อยละ 80 และมีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิงร้อยละ 20 ทั้ง 4 คน กล่าวว่าหากเกิดได้ใหม่ขอเกิดเป็นเพศชายปกติ

กลุ่มตัวอย่าง 3 คน กล่าวว่าตนเองมีความรู้สึกว่าเป็นเพศชายร้อยละ 50 และมีความรู้สึกว่าเป็นเพศหญิงร้อยละ 50 มี 2 คน กล่าวว่าหากเกิดได้ใหม่ขอเกิดเป็นเพศหญิง และมี 1 คน กล่าวว่าหากเกิดได้ใหม่ขอเกิดมาเป็นแบบเดิม

จากผลการศึกษาในเรื่องความตระหนักเกี่ยวกับเพศในปัจจุบัน และความปรารถนาเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกที่ตนเองมีความเป็นเพศชายในระดับสูงกว่าร้อยละ 80 มีจำนวน 12 คน อีก 3 คนที่เหลือมีความรู้สึกที่ความเป็นเพศชายและเพศหญิงของตนเองมีเท่ากัน ส่วนความปรารถนาเกี่ยวกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 12 คน ที่อยากเกิดเป็นเพศชายปกติ จำนวน 2 คนที่อยากเกิดเป็นเพศหญิง และมีเพียง 1 คนเท่านั้นที่อยากเกิดเป็นชายรักร่วมเพศอีก

2.2 ลักษณะของสรีระในอดีตจนถึงปัจจุบัน และผู้มีส่วนร่วมในการก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง

- ลักษณะของสรีระในอดีตของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน จะเหมือนลักษณะสรีระของวัยรุ่นชายปกติทั่วไป แต่จะมีบางคนที่จะมีลักษณะผอมเพรียว เนื่องจากไม่ได้สนใจการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา

- ประสบการณ์ในการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน เคยมีประสบการณ์ในการใช้ฮอร์โมนเพศหญิงมาก่อน แต่ปัจจุบันเลิกใช้กันหมดทุกคนแล้ว ซึ่งเหตุผลในการใช้และเหตุผลในการเลิกใช้มีดังนี้

"ได้ง" เคยรับประทานยาคุมกำเนิดเมื่ออายุ 18 ปี ซึ่งเพื่อนที่เป็น

รักร่วมเพศที่เปิดเผยและแสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศเป็นคนแนะนำให้ทาน เพื่อที่จะทำให้ผิวสวย แต่มีผลกระทบต่อร่างกาย คือ ทำให้มีมีอาการเวียนศีรษะ ง่วงนอน เลยทำให้ได้งเลิกรับประทาน ระยะเวลาที่ได้งรับประทานยาคุมกำเนิดเป็นเวลา 2 เดือน

"เด่น" เคยรับประทานยาคุมกำเนิดเมื่ออายุ 17 ปี ซึ่งเพื่อนที่เป็นรักร่วมเพศที่เปิดเผยและแสดงออกถึงการเป็นรักร่วมเพศเป็นคนแนะนำให้ทาน เพื่อที่จะให้รูปร่างเหมือนผู้หญิง และเด่นอยากให้หน้าอกเพิ่มขนาด จากการทานยาคุมกำเนิดทำให้เกิดผลกระทบคือทำให้มีอาการเวียนศีรษะ และน้ำหนักเพิ่มอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความยากลำบากในการหาซื้อมารับประทาน จึงทำให้เด่นหยุดรับประทานยาคุมกำเนิด ระยะเวลาที่เด่นรับประทานยาคุมกำเนิดเป็นเวลา 1 ปี

"หนึ่ง" เคยรับประทานยาคุมกำเนิดเมื่ออายุ 19 ปี ซึ่งเพื่อนแนะนำเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ แต่มีผลกระทบจากการทานยาคุมกำเนิดจึงทำให้หนึ่งอ้วนขึ้นมาก และขนาดของหน้าอกโดยเฉพาะบริเวณหัวนมใหญ่ เลยทำให้หนึ่งต้องหยุดการทานยาคุมกำเนิด ระยะเวลาที่หนึ่งทานยาคุมกำเนิดเป็นเวลา 6 เดือน

"เปิ้ล" เคยรับประทานยาคุมกำเนิดเมื่ออายุ 20 ปี ซึ่งเพื่อนเป็นคนแนะนำให้ทาน แต่ผลจากการทานทำให้หน้าหนักตัวเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เปิ้ลหยุดการทานยาคุมกำเนิด ระยะเวลาที่เปิ้ลทานยาคุมกำเนิดเป็นเวลา 3 เดือน

"เชียร์" เคยรับประทานยาคุมกำเนิดเมื่ออายุ 18 ปี เพราะต้องการให้รูปร่างเหมือนผู้หญิง ซึ่งการทานยาคุมกำเนิดทำให้เชียร์น้ำหนักตัวขึ้น รูปร่างเหมือนผู้หญิงและขนร่วง เชียร์ทานยาคุมกำเนิดเป็นเวลา 3 ปี จึงเลิกทาน เนื่องจากไม่ต้องการที่จะเหมือนผู้หญิง อยากกลับมาเป็นผู้ชายเหมือนเดิมจึงเลิกทานยาคุมกำเนิด

- ลักษณะของสรีระในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 15 คน จะมีสรีระที่แตกต่างกัน แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปร่างเหมือนผู้ชายปกติทั่วไป มีจำนวน 12 คน

กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปร่างเหมือนนักกีฬาเพาะกาย คือ มีกล้ามเนื้อที่

เด่นชัด รูปร่างดูแตกต่างจากผู้ชายปกติทั่วไปที่พบ ซึ่งจากการศึกษาพบว่ากำลังเป็นที่นิยมในหมู่คนที่เป็รักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก เพื่อที่จะเป็นจุดดึงดูดความสนใจจากอีกฝ่ายที่มีรสนิยมเดียวกัน มีจำนวน 3 คน

2.3 พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยทำการศึกษ แบ่งเป็น

- พฤติกรรมทางเพศในอดีตที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง
- พฤติกรรมทางเพศในช่วงเวลา 1 ปี ที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง

พฤติกรรมทางเพศในอดีตที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ขณะมีเพศสัมพันธ์แล้ว เป็นฝ่ายรับหรือฝ่ายถูกกระทำ มี

จำนวน 9 คน

2. กลุ่มที่ขณะมีเพศสัมพันธ์แล้ว เป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายกระทำ มีจำนวน

3 คน

3. กลุ่มที่ขณะมีเพศสัมพันธ์แล้ว เป็นทั้งฝ่ายรับและรุก มีจำนวน 3 คน

พฤติกรรมทางเพศในช่วงเวลา 1 ปี ที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ขณะมีเพศสัมพันธ์แล้ว เป็นฝ่ายรับหรือฝ่ายถูกกระทำ มี

จำนวน 1 คน

2. กลุ่มที่ขณะมีเพศสัมพันธ์ แล้ว เป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายกระทำ มี

จำนวน 2 คน

3. กลุ่มที่ขณะมีเพศสัมพันธ์ แล้ว เป็นทั้งฝ่ายรับและรุก มีจำนวน 12 คน

จากผลการศึกษาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงจากที่ในอดีตกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนถึง 9 คน ที่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับหรือฝ่ายถูกกระทำเพียงอย่างเดียว แต่ในปัจจุบันเหลือเพียง 1 คน นอกจากนี้ กลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศ เป็นได้ทั้งฝ่ายรับและฝ่ายรุกในอดีตมีเพียง 3 คน แต่ปัจจุบันมีจำนวน 12 คน จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันมีผลสืบเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างได้รับอิทธิพลจากสื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่พฤติกรรมทางเพศของชายรักร่วมเพศชาวตะวันตกที่นิยมการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนในลักษณะที่เป็นทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ ทำให้กลุ่มตัวอย่างหันมาปฏิบัติตามแบบชาวตะวันตกเพิ่มมากขึ้น